

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inserati do 30 petih vrst & Din 2.-, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.-, večji inserati petih vrst Din 4.-. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/L. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 10L. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Japonski imperializem ograža vso Evropo

Japonsko izzivanje Rusije na Daljnem vzhodu vznemirja tudi Pariz in London — Vsa Evropa se mora upreti japonski grabežljivosti

Pariz, 18. avgusta. r. Ves francoski tisk posveča veliko pozornost dogodkom na Daljnem vzhodu, kjer prihaja z vsakim dnem na dan vse večja napetost med Rusijo in Japonsko. Listi se obširno bavijo z možnostjo oboroženega konflikta in ocenjujejo njegov izid in posledice. Posamezni listi naglašajo, da je položaj Sovjetske Rusije mnogo težji, kakor Japonske. Ne samo, da bi bilo boljše silno oddaljeno in ker je zelo težavno v tako oddaljenih pokrajinah koncentrirati potrebno število vojaštva, marveč še prav posebno zaradi tega, ker Rusija v Evropi nima zavarovanega hrbita. Rusija vse tako dolgo ne more vreči svojega vojaštva na vzhod, dokler ji na zapadu grozi nevarnost napada s te ali one strani.

Nekateri listi opozarjajo na nevarnost poraza v eventualni rusko-japonski vojni, ki bi imel dalekosežne posledice za vso Evropo. Evropa bi v tem primeri izgubila poslednji vpliv na Daljnem vzhodu, kar bi za mnoge evropske države v gospodarskem pogledu pomenilo gospodarsko hud udarec. Zato se večina francoskih listov strinja z mnenjem nekaterih angleških listov, da bi bilo treba Rusiji čimprej zavarovati hrbit v Evropi, da bi mogla odvrniti nevarnost, ki grozi vsej Evropi z Daljnega vzhoda.

To zavarovanje je mogoče v prvi vrsti s tem, da Rusija čimprej vstopi v Društvo narodov, na drugi strani pa v sklenitvi obrambnih paktov. Če bo Japonska videla, da ima Rusija za seboj vso Evropo, ali vsaj glavne evropske države, si bo dobro premislila, predno bo izzvala vojno v Rusijo. Treba je še upoštevati tudi to, da Zedinjene države severne Amerike nočejo in ne morejo biti na strani Japonske; če že ne bi hotelo sodelovati pri vojaški intervenciji proti Japonski, bi gotovo moralno in materijalno podprle Rusijo in evropske države, da bi se prekrizali orjaški japonski imperialistični načrti.

Japonski maneuver

London, 18. avgusta. r. Število aretiranih ruskih nameščencev pri vzhodno-kitajski železnici, ki so bili aretirani pod obdolžitvijo, da so izvajali sabotažo japonskega prometa, znaša samo v Harbinu 54, v okolici pa je bilo aretiranih še 20 višjih in vodilnih uradnikov. Dolže jih, da so bili v zvezi z revolucionarnimi organizacijami. Japonska tajna policija trdi, da ima za to dokaze. Pri nekaterih aretirancih so našli v stanovanju tudi zaloge eksploziv in orožja. Uradni komunikacije tudi zatrjuje, da so aretiranci že priznali svojo krivdo.

»Exchange Telegraph« pa zatrjuje, da so sabotažo na železnici vršili japonski plačanci in da so japonske oblasti onemogočale ruskim nameščencem vsako kontrolo, da bi to sabotažo preprečili. Japonci hočejo s takim postopanjem za vsako ceno izzvati konflikt s Sovjetsko Rusijo. Stanje v Mandžuriji je zelo napeto in vse govori o skorajšnjem izbruhu vojne.

Ruski proglas:

Mi smo pripravljene!

Zastopnik predsednika nadzornega odbora vzhodno kitajske železnice, predstavnik Rusije Kučenov je izdal proglas na vse ruske nameščence pri železnici, v katerem jim zagotavlja, da morejo brezpogojno računati na zaščito Sovjetske Rusije. Naj ne bodo v skrbeh zaradi usode aretiranih tovarišev, niti za svoj lastni položaj, ker so na meji storjeni vsi ukrepi in je vse pripravljeno za uspešno obrambo. Rusija ne bo nikdar prodala te železnice, pa četudi bi Japonska in Mandžurija hoteli to doseči z nasiljem. Proglas naglašaja dalje, da oboroževanje Japonske sicer izziva veliko vznemirjenje, da pa so ruski vojaški strokovnjaki prepričani, da Japonska kljub vsemu mrzličnemu oboroževanju ne bo mogla prebroditi kritičnih let 1935 in 1936. Proglas končuje s senzacionalno trditvijo: Če bi se Japonska kljub temu odločila, da poruši mir, na Daljnem vzhodu in na Tihem oceanu, bo takoj posegla vmes še neka tretja sila, ki je zvečan prijatelj Sovjetske Rusije.

Odpust vseh ruskih železničarjev

Berlin, 18. avgusta. r. Kakor poročajo nemški poročevalski urad iz Cingčuna, je mandžurska vlada v četrtek zavzela staljšče glede zadnjih dogodkov na vzhodno-kitajski železnici. Mandžurski prometni minister je izjavil, da je glede aretiranih Rusov dokazana krivda pri eksploziji japonskega municijskega vlaka. Zaradi tega je mandžurska vlada odpustila vse ruske nameščence pri vzhodno-kitajski železnici, krivce pa bo strogo kaznovala.

Japonski ultimatum?

Tokio, 18. avgusta. r. Zastopnik zunanjega ministrstva je izjavil, da namerava japonska vlada nasloviti sovjetski Rusiji splošno svarilo proti morebitni ponovitvi obmejnih incidentov. Dostavil je takoj, da s tem Japonska ne misli pozneje uporabiti morda sile. Obenem je zagotovil, da japonska vlada ne bo zaplenila vzhodno-kitajske železnice in označil vest, da so bili ru-

ski nameščenci aretirani zaradi tega, da bi mogla Japonska zasesti železnico, popolnoma izničiteno. Sovjetsko pritožbo zaradi aretacije sovjetskih uradnikov vzhodno-kitajske železnice je japonski zunanji urad ostro zavrnil z izjavo, da se japonska vlada ne bo vmešavala v zadeve pravosodnih organov mandžurskega cesarstva, ki je po ustavi popolnoma neodvisno od japonskega cesarstva.

Pred proglasitvijo obsednega stanja

Varšava, 18. avgusta. r. Moskovski listi se v zelo razburjenem tonu pritožujejo nad številnimi novimi incidenti, ki so se primerili v zadnjih dnevih na vzhodno-kitajski železnici. Sovjetski listi izražajo bojazn, da je aretacija sovjetskih uradnikov samo predigra še ostrejšega postopanja mandžurske vlade in nastopa japonskih čet. Pravičijo tudi, da je treba v kratkem pričakovati proglasitev obsednega stanja na vsem ozemlju vzhodno-kitajske železnice.

Polet v stratosfero

Davi sta se Piccardova učenca, Cosyns in v. d. Elst dvignila s svojim balonom v stratosfero in mislita drevi srečno pristati

Havenne, 18. avgusta. r. Piccardova učenca inž. Cosyns in Nere van der Elst sta davi startala k stratosfernemu poletu. Polet sta žele dolgo pripravljala in se pri tem okoristila z vsemi dosedanjimi izkušnjami prof. Piccarda. Start se je izvršil davi ob 6.05. Ze ob 2.15 sta se poslovlila od novinarjev in jim izjavila, da sta trdno prepričana v uspeh svojega poletja. V gondoli, ki je zgrajena iz 3 in pol mm debelega aluminija, imata najboljši aparate, prirejene posebej v ta namen na podlagi dosedanjih izkušenj v stratosferi. Balon obsega 14.000 kubičnih metrov plina in je urejen tako, da se bo mogel dvigniti s čim večjo hitrostjo. V gondoli imata tudi 15 najboljših padal, ki jih lahko uporabita že pri 8000 m višine. Urejena so tako, da se odpro v 1 in pol sekunde. Dve padalobsta v primeru potrebe uporabita sama, ostala padala pa so določena za spuščanje merilnih aparatov. Gondola je urejena tako, da jo moreta hipoma odpreti. Ima tudi osem oknic za opazovanje. Okna so pokrita z debelim steklom, razen tega pa se hermetično zapirajo še s posebnimi kovinastimi ploščami. Kisika imata seboj za tridnevno bivanje v gondoli. V svitu žarometov so napolnili balon in ko je sonce vzbajalo, sta vstopila in se takoj nato

dvignila. Več tisočglava množica, ki je prisostvovala startu, ju je viharno pozdravljala. Kmalu se je gondola izgubila v jutranji megli in izgubila očem opazovalcev. Po zadnjih vesteh žene veter gondolo proti vzhodu in mislijo, da bo balon, če se mu ne zgodi kaka nezgoda, pristal na Bavarskem ali morda celo na Češkoslovaškem. Nerodno bi bilo, če bi pristal v gorovju, ker Cosyns ni vzel seboj nikake opreme za planine.

400letnica odkritja Kanade

Pariz, 17. avgusta. AA V Montrealu bo določeno slovesno praznovanje 400letnice, odkar je Francoz Jacques Cartier odkril Kanado. Pri tej priliki bo odprt tudi kongres, na katerem bodo razpravljali o francoskem jeziku, kulturi in književnosti v Severni Ameriki. Na kongresu bodo mnoge ugledne francoske osebnosti iz Kanade govorile o duhovnem vplivu Francije v Severni Ameriki in obratno severnoameriškega vpliva na duhovno in književno življenje Francije. Jutri zjutraj se bo vrnil minister za gradnje Flandin kot predsednik francoske delegacije kakih 100 najuglednejših francoskih osebnosti v Havru na parnik »Champlain«. Delegacija bo zastopala Francijo na proslavi v Montrealu.

Mussolini se stalno vara

Vsa njegova politika gre za tem, da bi oslabil in razbil Malo antanto, kar pa so in ostanejo neizpolnjene želje

Pariz, 18. avgusta. r. »Ere Nouvelle« se v daljšem članku bavi z znanjo politiko Italije, ki je prav za prav

osebna politika g. Mussolinija. Pisec pravi, da to politiko najbolj karakterizira to, da se stalno vara. Italijanska

politika je zelo nestalna in spreminljiva kakor aprilsko vreme. Samo v enem cilju kaže stalnost. Ta cilj je, da oslabi in razcepi Malo antanto. To se jasno vidi iz ogorčenih napadov fašističnega tiska, ki obtožuje Jugoslavijo, da paktira s Hitlerjevci. Izgleda, kakor da bi hotel g. Mussolini prepričati Evropo, da jo je prav za prav fašizem rešil pred Hitlerizmom. Pisec opozarja dalje na članek, ki ga je nedavno objavil Mussolini v pariškem listu »Information« in pravi, da se more iz tega članka sklepati, da hoče Mussolini ohraniti mirovne pogodbe v toliko, kolikor govore v prilogi Italije, vse pa, kar je na korist drugih držav, zlasti pa države Male antante, naj bi se revikifiralo. One države, na čijih škodo naj bi se izvršila ta revizija, so seveda samo države Male antante. Cesar duce ne more odpustiti Franciji, je, da ona stalno brani interese držav Male antante, ki so največja ovira hegemonističnim stremjenjem Mussolinijeve politike. Danes koketira Italija z Avstrijo in Madžarsko, kakor je še nedavno flirtala s Hitlerjevo Nemčijo. Vse to je imelo in ima za cilj oslabljenje Male antante, ki je v francoski podpori našla najvišješjo garancijo za svojo teritorialno integriteto.

Albanija razbija italijanske okove

Sporodno z gospodarsko osamosvojitvijo napreduje tudi politična — Albanija se zaveda, da je balkanska država

Berlin, 18. avgusta. r. »Deutsche Wehr«, najbolj razširjen in popularen nemški vojaški list, objavlja članek kapetana Hansa Wagnerja, ki je posvečen italijanski demonstraciji pred Dračem. V članku pravi med drugim:

Istčasno, ko so Italijani priredili demonstracijo pred Dračem s 22 vojnimi ladjami, so v Tirani zahtevali, da se sprejmejo njihovi pogoji o izplačilu obresti, o ponovni namestitvi zaprtih italijanskih oficirjev in o ponovni otvoritvi zaprtih italijanskih šol. Albanska vlada se ni udala, marveč je zahtevala, da se italijanske vojne ladje brezpogojno umaknejo iz albanskih vod. Italijanom ni preostajalo nič drugega, kakor da se umaknejo. Pustili pa so pred Dračem še tri vojne ladje. Albanska vlada je zahtevala, da se tudi te tri ladje nemudoma umaknejo in zagrozila, da jih bo sicer napadla. Italijani so morali ostramovati izginiti. Italijanska demonstracija pa ni izzvala senzacije samo na Balkanu, nego v vsej Evropi. Za poznavalce italijanske politike so razlogi te neuspele demonstracije jasni. Odkar so se začele balkanske države zbirati pod okriljem balkanskega pakta, je začutila tudi Albanija, da je balkanska država in da mora pred vsem iskati svojih prijateljev in zaveznikov na Balkanu, ne pa na drugi strani Jadrana. Vedno odločnejši albanski nacionalizem je odločno proti italijanskemu varuštvo. Albanci so uvideli, da se njihova država pretvarja v italijansko kolonijo. Na vseh straneh so se pojavljale italijanske propagandne šole, šel generalnega štaba je bil Italijan, italijanski oficirji so bili pogodbeno določeni za instruktore albanske vojske, italijanski proračunski doprinosi so bili ona zlata veriga, s katero so čimdalje bolj okovali albansko samostojnost. Leta 1933 so se začeli Albanci upirati vedno hujšemu italijanskemu pritisku, odpustil italijanske oficirje in zaprl albanje šole. V Rnu tega v začetku niso vzeli resno. Toda kmalu so se morali prepričati, da se Albanci ne dajo več zasluževati. Svoj proračun so

začeli sistematično spravljati v sklad z gospodarskim položajem države, pri čemer je sodelovala ne samo vlada, marveč tudi vojska in ves narod. Samo glede obresti za prejšnja italijanska posojila se ni jasnosti. Posojila so bila dana kot brezobrestna. Sedaj pa Italija zahteva plačilo obresti in povračilo po ožil, čeprav pravi pogodba, da jih bo Albanija vrnila, ko bo to dopuščal njen državni proračun. Al-

nija je sklenila trgovinske pogodbe z Jugoslavijo in Grčijo, ki so že pokazale ugodne rezultate. Brez italijanske pomoči se albanske državne blagajne polagoma polnijo. Albanija je danes na najboljši poti, da se popolnoma osvobodi tudi finančnega varuštva Italije in vedno bolj odkrito vodi balkansko politiko. Italija tega seveda ne more mirno gledati, kajti Albanija predstavlja za njo najvažnejši del ravnotežja na Jadrani. Zato se more z vso gotovostjo pričakovati, da bo Italija začela še bolj pritiskati na Albanijo, da jo prisili k pokorščini. Veliko vprašanje pa je, ali ji bo to sedaj še uspelo.

Nov stavkovni val v Zedinjenih državah

Washington, 18. avgusta. r. Zedinjenim državam grozi nov val stavkovnega pokreta. V New Yorku pričakujejo vsak čas izbruh generalne stavke v tekstilni industriji. V Philadelphiji so nameščenci »Gooff Refining Company« sklenili pozvati delavski urad, naj zviša mezde in postopoma zopet nastavi odpuščene delavce. V Pittsburgu (Pensilvanija) je zahteval posredovalec, da se obnove pogajanja med vlado in zastopniki »Alluminium Company of America« z ozirom na pritožbe stavkajočega delavstva v Chicagu so v pripravljenosti močni oddelki policije in vojaštva, da preprečijo eventualne nemire o priliki stavke šoferjev tovornih avtomobilov »Motor Coach Company«. V

Minneapolis pričakujejo tako stavkujoči šoferji tovornih avtomobilov kakor podjetniki, da bo posredovala vlada. V državi Oregon stavka 4000 ribičev in 20.000 nameščencev konzervnih tovarov. Do stavke je prišlo zaradi znižanja plač. V Yorku (Pensilvanija) je najavila »York Motor Express Company« ustavitve dela zaradi spora s predstavniki omnibusnih podjetij V zvezi z nizom teh stavk so morali v Manili na Filipinih pozvati na pomoč vojske in policije, da napravita red, ker se izbruhnili veliki nemiri, pri katerih sodelujejo poleg drugih tudi vsi delavci tobačnih tovarov. Delavci protestirajo prot znižanju mezd in zahtevajo, da se jim priznajo prejšnji plačilni pogoji.

Socijalno skrbstvo trboveljske občine

Občina je v tako težkem finančnem položaju, da ne more ustreči vsem prošilec

Trbovlje, 17. avgusta.

Iz statističnega poročila, ki ga je sestavila te dni trboveljska občina, je posneti, da občina Trbovlje nima nobenih sredstev za izvrševanje najnujnejših javnih del, ki bi jih lahko opravljali brezposelni. Zdelo se je, da so zaposleni brezposelni samo pri gradbenem vodstvu za proložitve ceste Trbovlje — Marja Reka. Gradbeno vodstvo je dostavilo občini Trbovlje samo seznam 85 brezposelnih, s katerimi v preteklem letu ni bilo zadojlovo in jih letos ne sprejme v zaposlitev. Občina Trbovlje je poslala v zadnjih mesecih iz Trbovlje gradbenemu vodstvu v Podmejo 192 samskih in 31 oženjenih brezposelnih, za katere se je podjetej izjavilo, da jih sprejme na delo. Občina pa je prešla od podjeteja poročilo, da se ni javilo za nastop dela 27 brezposelnih, ki jih je občina pripravila za sprejem, izmed sprejetih pa ni prišlo na delo 6 brezposelnih, odpuščenih je bilo 5 brezposelnih, sprejetih ni bilo 9, iz neznanih vzrokov pa je delo zapustilo 62 brezposelnih, k voljakom jih je odšlo 12.

Zaradi pomanjkanja sredstev za javna dela postopa gradbeno vodstvo pri zaposlitvi samskih brezposelnih tako, da jih po skupinah menja pri delu vsakih 14 dni. To je tudi glavni vzrok, da mnogi zapuščajo tlo na gradnji ceste ter si poiščejo drugo zaposlitev ali pa ostanejo brezposelni.

Socijalna uprava občine ima mnogo dela z reševanjem vsakdanjih brezposelnih zadelov. V socijalni urad občine prihajajo stalno brezposelni, ki prosijo občino za posredovanje. Eni prosijo za stalnejša zaposlitev pri gradbenem podjetju, drugi zopet za zvežanje urnine, tretji da bi jim občina povrnala zapadlo stanarino, ki jo zaradi pillelega zaslužka plačati ne morejo, itd. Seveda je v mnogih primerih uspešno posredovanje že v naprej iluzorno, ker so pogosto področja, ki jih brezposelni navajajo, bodisi neobstoječa ali pa sploh nerazumljiva. Tako se mora socijalna uprava v vsakem posameznem primeru šele predhodno informirati,

predno lahko kaj ukrene. Ker pa ima socijalni urad občine točno statistiko o brezposelnih, je delo močno olajšano. Mnogi brezposelni si pa tudi sami očeljujejo težak položaj. Res je pot v Podmejo dolga, delo naporno in zaslužek ne baš velik, toda v današnjih težkih časih je treba prijeti za vsako delo in se prilagoditi obstoječim razmeram, ker je mnogokje še hušje.

Velike težave so tudi v vzdrževanju javne kuhinje. Nad 1000 najsiromnejših delavskih otrok je v tej kuhinji samo zato, ker so se porcije hrane nekoliko zmanjšale. Prošnje delavskih staršev za sprejem otrok v kuhinjo so se stalno množile in jih je skoro nemogoče doledno odbijati, ker je potreba velika. Zato bo najbrže treba misliti v dolednem času za razširjenje te kuhinje za 1 ali 2 kolla, ali pa, da se začne s kuhanjem v gornji kuhinji, to je z ločenim kuhanjem v oni kuhinji, kjer je svojetasno imelo kuhinjo »Kolo jugoslovenskih sesterc«. V tem primeru bi seveda stalo vzdrževanje mnogo več, ker bi moralo biti za gornjo kuhinjo posebno oboje in bi tudi ločeno kuhanje podražilo prehrano.

Na občini prosijo v zadnjem času tudi že staroupokojenci, njih žene ali vdove ter občinski reveži, da bi jih sprejeli na hrano v javno kuhinjo, ker trpe pomanjkanje. Toda občina Trbovlje je v gospodarsko in finančno tako slabem položaju, da pri najboljši volji ne more ugoditi prošnjam prizadetih, saj nima niti nobenih garancij, da bi se mladinska kuhinja vzdržala v dosedanjem obsegu in je treba misliti na to, da bo na zimo, ko ne bodo mogoča javna dela, prihajali na občino tudi sedaj zaposleni brezposelni in njih družine, ki ne bodo imeli ničesar za preživljanje.

Občinska uprava upa, da bodo to človekoljubno ustanovo podpirali in nadalje vsi dosedanji podporniki in dobrotniki, zlasti pa tudi banaka uprava, sresko načelstvo, gradbeno podjetje Dukič in drug in še mnogi drugi, ki so jo doslej podpirali.

intenzivno udeleževala v društvu, zelo težko pogrešali. Bratje in sestre! Pridite vse na poslovilni večer našega agilnega sokolskega delavca in njegove družine.

— **Sokoljske tekme na Jesenicah.** Sokolska župa Kranj priredi v dnevi 7. in 8. septembra na Jesenicah župne lahkoatletske tekme pri katerih tekmujejo člani in članice v šestero in četverboju v vrstah in poleg tega še v nekaterih posebnih panogah lahke atletike, v katerih bodo tekmovali posamezniki in posameznice. Tekme se bodo vršile na sportnem igrišču »Bratstva«. Pričakuje se velika udeležba tekmovalcev in tekmovalk iz društev sok. župe Kranj, posebno iz Kranja, Škofje Loke, Stražišča, Radovljice, Bleda in Koroske Bele-Javornika.

Slavje na Gorjancih

Novo mesto, 17. avgusta.

Še nobeno leto se Novomeščani niso tako veselili gorjanskega slavja kakor letos. Saj je bilo že ves teden prej pripravljana in dogovarjanja, da pojedemo na Gorjance. Toda slabo vreme je mnogim ljubiteljem Gorjancev pokvarilo račune. Kljub temu pa je dokaj ljudi pohitelo v Trdinovo kraljestvo bajk in pripovedk, tako, da je bila kočja pri Gosposidni nabito polna in se

Smrtna nesreča v Dravljah

Davi je tramvaj do smrti povozil tesarja Alojza Stareta iz Dragočajne pri Smedniku

Ljubljana, 16. avgusta.

Davi se je na Celovski cesti v Dravljah pripetila težka nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. Voz električne cestne železnice se je zaletel v kolesarja, ga podrl in vlek nekaj metrov s seboj. Kolesarja so nezavestnega potegnili izpod voza in poklicali rešilni avto. Ponesrečeni je med prevozom izdihnil in so ga prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Komaj se je davi vzdignila megla, ki je zastirala vse ljubljansko polje, so iz rimze na Celovski cesti odpeljali vozovi električne cestne železnice. Točno ob 6.24 je zapustil remizo voz št. 10, ki ga je vozil Leopold Gerkman. Odpeljal je proti St. Vidu. Na postajališčih se ni ustavil, ker ni bilo potnikov in je z nezmanjšano brzino vozil proti St. Vidu. Proga je na tem kraju enotirna. Med progo in travnikom je približno 1 meter širok pas, ki ga prav radi uporabljajo kolesarji.

V neposredni bližini takozvanega »debelega znamenja«, kakor ljudstvo imenuje kapelico sv. Roka, ki stoji ob cesti, je voznik zagledal, da vozijo po ozkem pasu proti njemu

drug za drugim trije kolesarji.

Dal je znamenje z zvoncec in je začel voz zavirati. Po cevi je vrgel nekoliko peska, zaradi jutranje rose pa so bile tračnice spolzke in je voz stare konstrukcije, ki se sicer hitreje ustavi, kakor novi vozovi, le malo zmanjšal

tudi na Miklavžu ni dobilo prostora. Dopoldne ob 11. uri je bila na razvalinah cerkvice sv. Gere in sv. Elije maša, ki jo je daroval župnik g. dr. Kalay. Maši so prisostvovali poleg domačinov žumberčanov, Belokrajčani in Dolenci. Belokrajci, ki jih je bilo največ iz Metlike, so se že nekaj dni prej utaborili na Malčkem krču, kjer ima postavljen svoj ogromni šotor učitelj g. Ivančič. Menda ni nikdo fako vnet ljubitelj naših Gorjancev kakor on, ki že več let stalno poseša Gorjance in nudi tudi drugim posetnikom priliko, da ostanejo delj časa gori, kajti pri njem dobi lahko vsakdo prenočišče in tudi za hrano mu ni treba skrbeti.

Pogumni turisti so imeli pa z vremenom, ki je bilo dopoldne sicer precej klavrno, srečo, ker je popoldne posijalo sonce in kmalu se je povsod čula stara gorjanska himna »Vse je pokošeno, vse je pomorjeno«. To razpoloženje pa je še povečal dobro pečen janjec in pristni cvček, s katerim je g. Hudoklin pri sv. Miklavžu pridno stregel, da ga je celo zmanjkalo. Proti večeru je večina izletnikov odšla domov in se med potjo oglasila v Smolenji vaši, kjer je imelo tamkajšnje Gasilno društvo veselico. Dostil jih je pa še ostalo gori, ker so prepričani, da bodo imeli lepo vreme.

ga je zadel v glavo, ga podrl in vlek nekaj metrov pod seboj. Gerkman, ki je z vso močjo potegnil za zavoro, je voz ustavil. S pomočjo drugih dveh kolesarjev ter mizarskega pomočnika Franca Šlosarja in posestnice Ane Pirčeve, ki oba stanujeta v Dravljah in sta bila v trenutku nasreča na cesti, so potegnili ponesrečenca izpod voza. Rane ni bilo videti nobene, bil pa je nezavesten in so mu

iz ust silile pene.

Nemudoma so obvestili reševalno postajo ter je že po nekaj minutah prispel rešilni avto, ki je ponesrečenca naložil, da ga odpelje v bolnico. Že med prevozom je nesrečnej izdihnil in je zato avto krenil v Mestni dom. Obvestili so policijsko upravo, ki je poslala v Mestni dom komisijo z dežurnim uradnikom Gregoričem in policijskim zdravnikom dr. Avramovičem. Zdravnik je ugotovil, da je smrt nastopila zaradi razbite lobanje nad malimi možgani. Odredil je prevoz trupla v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Ponesrečeni je 35-letni tesar pri stavbnem podjetju inž. Dukič, Alojzij Stare iz Dragočajne pri Smedniku.

Konjske dirke na Krškem polju

Krško, 17. avgusta.

Na praznik 15. t. m. so bile na Krškem polju tradicionalne konjske dirke. Pri I. dirki za 3 in 4 letne konje, daljava 1800 m je startalo 7 dirkačev, in je dobil: I. darilo g. Petan Jostp iz Sromelja s 3 letnim konjem »Uskok«, ki je prevozil progo 1775 m v 4.14 min.

II. darilo g. Banič Anton iz Drame s 3 letno kobilo »Zoro«, ki je prevozil progo 1875 m v 4.37 min.

III. darilo g. Kerin Franjo iz Sv. Križa s 3 letno kobilo »Bistro«, ki je prevozil progo 1775 m v 4.44 min.

Pri II. dirki za amerišanske dirkače domače reje, daljava 2700 m so startali 3 dirkači in je dobil:

I. darilo g. Bon Božo iz Krškega s 5 letno kobilo »Dizmo«, ki je prevozil progo 3050 m v 5.35 min.

II. darilo g. Petan Jostp iz Sromelja s 3 letno kobilo »Marico«, ki je prevozil progo 2850 m v 5.37 min.

Pri III. dirki za konje od 5 let in starejše, daljava 2700 m je startalo 7 dirkačev in je dobil:

I. darilo g. Lipelj Ivan z Bizeljskega s 8 letno kobilo »Posilino«, ki je prevozil progo 2800 m v 5.69 min.

II. darilo g. Kučič Jože iz Krškega s 7 letnim konjem »Pubijem«, ki je prevozil progo 2700 m v 6.09 min.

III. darilo g. Turk Janez iz Roj s 5 letno kobilo »Danico«, ki je prevozil progo 2700 metrov v 6.15 min.

Pri IV. dirki za amerišanske dirkače (ljubljanska dirka), daljava 2700 m so startali 4 dirkači in je dobil:

I. darilo g. Krušič Ivan iz Ljubljane s 6 letnim žrebcom »Egonom«, ki je prevozil progo 2925 m v 4.55 min.

II. darilo g. Krušič Ivan iz Ljubljane s 16 letnim konjem »Posilnim«, ki je prevozil progo 3125 m v 5.04 min.

Pri tej točki je bil diskvalificiran Bon Božo, ker je čez cilj galopiral. Prevozil je progo 2700 m v 4.49 min.

Pri V. dirki jahalni dirki, daljava 2700 metrov brez zaprek 9 dirkačev in je dobil:

I. darilo g. Kerin Franjo iz Sv. Križa s 6 letno kobilo »Lino« v 3.47 min.

II. darilo g. Škof Karol iz Bizeljskega s 10 letno kobilo »Ledi« v 4.03 min.

III. darilo g. Turk Janez iz Roj s 6 letnim konjem »Donom« v 4.035 min.

Pri VI. dirki zagrebški jahalni dirki za zaprekanj, daljava 2700 m so startali 4 dirkači in je dobil:

I. darilo g. Stajnik Viljem od Jugoskole Zagreb M z 8 letno kobilo »Maro« v 4.15 min.

II. darilo g. Wolf Tucko iz Zagreba s 7 letno kobilo »Seko« v 4.25 min.

III. darilo g. Fuchs Marcel iz Zagreba s 5 letno kobilo »Dunavko« v 4.45 min.

Konjskih dirk se je udeležil tudi delegat centrale jugoslovenskih kasaških društev za Jugoslavijo g. Franc Križič iz Celja.

Po končanju konjskih dirkah so se vršile kolesarske dirke in je dobil pri

sportni kolesarski dirki I. darilo g. Medvešek Franc iz Blance in II. darilo Rihar Janko iz Krškega. Pri kolesarski dirki društva kmečkih fantov in deklet je dobil I. darilo g. Gramc Jože iz Hraštja in II. darilo g. Pfeifer Alojz iz Hraštja.

Dopoldne se je vršila v Krškem razstava in premovanje konj. Priglasenih je bilo 13 konj. Od teh je bilo 58 konj obdarovanih. Razdeljenih je bilo ca 7000 Din. Konjski material je bil zelo dober, med katerimi so se našli tudi prvostalni topokrvni konji.

Iz policijske kronike

Ljubljana, 18. avgusta.

Nočni čuvaj Martin Anzelc je prišel pri običajnem nočnem obhodu okoli 3. zjutraj v Cerkevno ulico. Na cesti je zagledal približno dolednega otročička, ki je bilo kralj in klical mater. Na cesti ni bilo žive duše, nekaj korakov od ceste pa Gradčica. Čuvaj je nekaj časa počakal, če bi se morda kdo ogledal, ko pa le nikogar ni bilo blizu, je vzel otroka v naročje in ga odnesel na tračnico. Policija je kmalu ugotovila, da je oče otroka neki Trnovčan, stanujoč v Cerkvni ulici. Ta je izpovedal, da je otroku ime Zdenko in da je star 22 mesecev. Pripravljen je, da je otročička izpostavila njegova nezakonska mati zato, ker ji živa dva meseca dolguje oskrbino za otroka. Policija je fantka izročila očetu, brezsrčna mati pa se bo morala za svoje dejanje zagovarjati pred sodnikom.

Policija je aretirala že 22krat zaradi hudodelstva tatvine predkaznovano brezposelno U. Z., staro 57 let, doma na Gorenskem. Berači po hišah, se pa obenem spozablja nad tujo lastnino. To pot je olajšala nekoga inženjerja za aktovko, v kateri je imel svoje spise, v gostilni Lovšin v Gradišču pa je ukradla natakariči 340 Din vredno obleko in jo prodala na Sv. Jakoba trgu nek kmetici za 40 Din. Romala bo zopet v zapor.

Iz Celja

— S celjske gimnazije. Na drž. realni gimnaziji v Celju bodo popravni in razredni izpiti za redne učence in privatiste v torkih 28. in sredo 29. t. m. od 8. zjutraj dalje. Popravni izpiti nižjih in višjih tečajnih izpitolv bodo 29. in 30. t. m. Natančen razpored je na razglasni deski. Vpisovanje za šolsko leto 1934/35 bo po naslednjem redu: za 1. razred v soboto 1. septembra, za 2. do 8. razred v ponedeljek 3. septembra, za učence z drugih zavodov v torkih 4. septembra od 8. do 12. Brez davnega potrdila za odmero šolnine ne bo nihče vpisan. Otvoritvena služba boža bo v sredo 12. septembra ob 8. v Marijini cerkvi. Učenci in učenke naj se zberejo pred cerkvijo.

— **Pivalne tekme v Rimskih toplicah.** V nedeljo 19. t. m. ob 8. zjutraj se bodo pričele v Rimskih toplicah pivalne tekme celjske sokolske župe. Tekme bodo ob vsakem vremenu.

— **Umrtja** je v petek v celjski bolnici 72-letna posestnica Marija Jugova iz Virštajna.

— **Nogomet.** V nedeljo 19. t. m. ob 17. se bo pričela na nogometnem igrišču pri »Skalni kleti« prijateljska tekma med SK Rapidom iz Maribora in SK Atletikom.

— **Žrtev napada.** V Plavini pri Sevnici se je 21-letni delavec Ivan Krajnc iz Golobinjaka pri Brezicah v četrtki spril z neznanim moškim. Neznanec je v prepiru izvlekel iz žepa nož in zabodel Krajnc v desno roko. Krajnc se zdravi v celjski bolnici.

— **Nočno lekarniško službo** ima od vsrtega petka 24. t. m. lekarna »Pri Križu« na Kralja Petra cesti.

Beležnica

KOLENDAR

Danes: Sobota, 18. avgusta, katoličani: Helena, Branislava.
Jutri: Nedelja, 19. avgusta, katoličani: Ludovik.

Današnje prireditve:

Kino Matica: Neki gospod Gran. (Hans Albers).
Kino Dvor: Brod brez pristanišča (Harry Piel).
Kino šiška: Srečno pot (Magda Schneider).

Prireditve v nedeljo:

Kino Matica: Neki gospod Gran. (Hans Albers).
Kino Dvor: Brod brez pristanišča (Harry Piel).
Kino šiška: Srečno pot (Magda Schneider).

Nogometna tekma: ASK Primorje : Repräsentanz Ljubljana.

Izbrino tekmovanje za balkanijado, na igrišču Primorja ob 10. uri.

Dežurne lekarne:

Danes in jutri: Mr. Kuralt, Gosposvetska cesta 10., Mr. Sušnik, Marijin trg 5.

Izpod sita

Tole pa iz drugega vira:
Bilo je tam gori nekje na Poljskem. Davčna oblast je odmerila dobrih državljano davke, vsakemu po njegovi davčni moči ali pa še čez. Encmu jih je namerila mnogo, drugemu več, tretjemu pa še več. In glette čuda, ta tretji je bil med dobri davkoplačevalci najbolj. Komaj so mu odmerili petdeset tisočakov, je prihitel na davkarjo in jih lepo v redu odšel Zmajali so z glavami gospodje davkarji, spogledali so se davčni eksekutorji in kar verjeti niso mogli, da pri tolikih davkih ne bo nobenih davčnih zaostankov. Pa so si mislili: Če je mož tako hitro odšel petdeset tisočakov, jih bo lahko tudi sto. In odmerili so mu jih sto. A že je zopet prihitel na davkarjo in hitro odšel vseh sto tisočakov. Začudenje tu, presenečenje tam in brž so na davkarji sklenili odmeriti mu sto petdeset tisoč. Če jih je tako gladko odšel sto, jih bo tudi sto petdeset.

In res se tudi tretji niso zmotili. Prihitel je mož na davkarjo, pod eno pazduho je imel sveženj bankovcev, pod drugo pa nekaj v papir zavitega. Položil je oboje na mizo, globoko je vzdihnil in dejal:

— **Gospodje, zdaj pa vidim, da se ne izplača več delati denarja.**

Pustil je na davkarji zadnjih sto petdeset tisočakov in stroj za izdelovanje denarja ter se vrnil udan v voljo božjo domov.

TENIS

— **Teniški dvoboj Beograd** : Ljubljana v torkih ob 2. na Iliriji. V torkih ob 2. popoldne bo prvi izmed turnirjev, ki jih je že najavila Ilirija. Srečanje je zanimivo in se obojeto lepe igre. Za Beograjčane nastopajo Konjović, Ristić, Nodić, Milovanović, za Ilirijo pa Truden, Dacar, Šivic, dr. Bleiweis. Igralo se bo po Dawis Cup sistemu. Turnir se bo igral do mrtaka. Ljubljansko javnost vabimo, da si ozleda turnir, ki bo nudil dober sport. Konjović je odlični igralec, najboljši v bivši Srbiji in večkratni prvak pokrajnih bivše Srbije. Z Ristićem steda odlična double igralca in finalista iz Bleda, opetovano pa sta se plasirala za finalne borbe v drž. prvenstvu. — V torkih popoldne torej vsi na Ilirijo.

SPORT

— **Sportni klub Zagorje** odigra prvo mednarodno tekmo v Zasuvi dne 18. t. m. ob 6. uri popoldan z Weiss-Grünom iz Celovca (Avstrija) na katero vabi vse zasavske klube. V nedeljo dne 19. t. m. ob 2. uri popoldan pa priredi brzoturnir, na katerem sodeluje 6 klubov in Weiss-Grün. Ker je prireditelj združena z znanimi izdatki, prosimo čimvečje udeležbe, klube pa vabimo, da si to tekmo ogledajo, ker imajo obkraj ugodno zvezo z vlaki.

Iz Novega mesta

— **Nesreča na trgu.** Na praznik popoldne je neznan kolesar zavozil v kmečkoga fanta, ki je šel nasproti trgovine g. Medica preko ceste. Podrl ga je in tudi sam padel s kolesa. Kolesar je hitro skočil na kolo in odjrdal, dasiravno so nekateri vplili za njim, naj počaka. Vendar pa so si zabeležili evidenčno številko. Povožen fant je imel raztrgane hlače in se je poškodoval na nogah. Prvo pomoč mu je nudil mestni zdravnik g. dr. Ropas.

SOKOL

Sokolska četa Sv. Jakob ob Savi vabi vsa bratska društva, da se jutri ob 15. udeležijo proslave otvoritve letnega telovadnice in javnega nastopa. Po telovadbi bo prosta zabava z godbo, srečolovom in plesom pri bratu Pečnikarju. — Avto odpelja izpred Mestnega doma ob 2. popoldne.

Dobra reklama.

Neko založništvo je zelo učinkovito pripravilo novo knjigo: »Ta knjiga je najprimernejše darilo. Prepričani smo, da jo bo vsak z veseljem odložil.«

Borzna poročila.

INOZEMSKE BORZE

Curih. Pariz 20.21.75, London 15.4250, New York 302.40, Bruselj 72, Milan 26.29, Madrid 41.90, Amsterdam 207.70, Berlin 119.90, Dunaj 56.90, Praga 12.72, Varšava 57.90, Bukarešta 3.05.

Meščani rešetajo na cesti

Pomenki na tromostju, kjer je bilo včeraj končano tlakovanje.

Ljubljana, 18. avgusta.

Še nekaj dni bi naj trajali pasji dnevi, pa bi naših meščanov sploh več ne bilo in bi Ljubljana ne imela tistega prijetnega »purgarskega« lica, ki jo tako visoko povzdiguje nad vse naše prestolnice (ki jih ni malo). Zasluga vremenskih viharjev je, da so meščani takorekč pripravili v počitnic v mesto, kjer se gode takšne čudovite stvari. Najbrž bi ne čakali na dež, ko bi vedeli, da je doma na izbiri toliko problemov, ki jih rešeta na cesti.

★

Na tromostju so se zbrali meščani. Ne nespoštivega ne moremo reči o njih. Dostojni so, kot so pač meščani, dovolj stari, da lahko modrujejo o javnih zadevah in seveda so tudi davkoplačevalci ter pristojni v Ljubljani. Zato so upravičeno udrihali po časopisju. Po časopisju danandis udriha vsak, a vprašanje je, kdo ima res pravico do tega hvaležnega posla. Kdo bi se tudi ne razburjal! Predvsem listi niso razpisali ankete, ali naj tlakujejo franciškanjski most z lesenimi ali kamnitimi kockami. Sploh je pa vprašanje, če je bilo tlakovanje potrebno. No, anketa bi bila nedvomno potrebna, ker je med meščani več tabovor.

Več dni so rešetaji, kaj bi bilo bolje.

— **Tako z denarjem frčkajo!** Jaz pravam, s kamnom naj tlakujemo, kot je bilo že prej! Zakaj nepotrebni stroški, kamna pa leži povsod. Mi pa naj davke plačujemo!

— **Ti ne razumeš tega!** Kamen je pretežek za most. Vse bi strbuknilo v Ljubljano, s tramvajem vred. Zato so pa naredili še dva mostova, ker je bil stari preobremenjen.

— **Če bi ti šel čez most, bi se morda res podrl, ker ti pamet tako sili v trehul!** Nikar mi ne poj!

In meščani so se začeli gledati tako pisano, kot da si bodo zdaj zdaj skočili v las.

— **Same neumnosti počenjajo,** ker imajo preveč denarja, pa pravijo da je kriza! Saj sem zadržal bral. Danes delajo, da bodo jutri lahko razkopali.

— **Ti pa moški, defetisti!** Če nič ne delajo, ti ni prav, če delajo, pa zabavljate, da zapravljajo denar! Jaz bi se vam takoj zahvalil za župansko čast. In vse bi vas dal zapreti.

— **Vsi skupaj nič ne razumete!** Naj delajo, da bodo nezaposleni kaj zaslužili! Naj da denar, kdor ga ima!

— **Kar je res, je res,** Ljubljana pa napreduje. Včasih so bili na cesti sama pometači, zdaj pa delajo skoraj v vsaki ulici. In vse po »planih«! Onga »ončeni« in »aretekt« so povsod poleg. Zdel se Ljubljana stoji po načrtu.

— **In smrdi tudi!**

— **Ja, s smolo bi morali namazati strugo kot mažajo smet, da bi ne smrdelo.**

— **Ko pa mora smrdeti!** Tako je v narču.

Zivahna debata je bila na mah prekinjena, kajti meščani so začeli khati: vsi hkrati. Smola jih je ščegrela v nos tako strašno, da niso mogli vztrajati.

— **Skandal,** — je hipal najzgovornejši, — **zadržati te hočejo, pa še za to plačuj davke!**

★

Včeraj bi morali stati na franciškanjskem mostu mlaj, kajti tlakovanje je bilo končano. Pa ni bilo niti govoric, ne bilo običenih deklic s šopki in niti enega oihndra nismo videli. Vse to so seveda opazili meščani.

Z Jesenic

— **Sportne vesti.** Na praznik se je vršila na igrišču »Enakosti« Podmožakijo nogometna tekma med I. garnituro »Enakosti« in I. garnituro »Bratstva«, ki je končala z zmago »Bratstva« v razmerju 2:1. Igra je bila lepo provedena, obo

Pred velikimi festivalskimi prireditvami

Številni odseki prireditvenega odbora na delu — Vse pokrajine naše države zastopane — Posebni vlaki v Ljubljano

Ljubljana, 18. avgusta

Ljubljana bo v začetku prihodnjega meseca prizorišče velikih nacionalnih prireditev — festivala slovenskih narodnih plesov, ki se bo pričel 6. septembra in bo trajal do vstetega 10. septembra. Festival prireja Tujsko-prometni svet mesta Ljubljane skupaj z veleposojilnico in z narodnim gledališčem, ker se bo poleg tega festivala vršili tudi še festival slovenske glasbe, ki ga otvorila naša opera že 4. septembra. Festival slovenskih narodnih plesov in slovenske glasbe se bo — sodeč po prijavi plesnih skupin in pa po zanimanju v naši javnosti — razvil v močno manifestacijo vseslovenske vzajemnosti in v tujskem oziru zelo pomembno narodno svečanost.

Pripravljalni odbor, katerega pisarna je v mestni posvetovalnici, ima čez glavo dela. Včeraj so se vršile tri seje. Ob 10. dopoldne je bila sklicana seja vseh odsekov, na katerem je podal splošno poročilo predsednik Tujsko-prometnega sveta podžupan prof. Jarc. Iz njegovega poročila posnemamo, da so se za festival pripravile že številne plesne skupine, ki bodo v slikovitih narodnih nošah in ob spremljevanju lastne muzike predvajale svoja narodna kola, ples oz. igre. Najmočnejše bo seveda zastopala Jugoslavija.

Marljivo društvo »Bela Krajina« je požrtvovalno pomagalo pri organizaciji črnomaljskega kola. Zanimivo je, da plesno pri črnomaljskem kolu same ženske, pri adlešičkem pa moški in ženske skupaj.

Močno bo zlasti črnomaljsko kolo; poleg 30 plesalčev narodnih nošah pride tudi 8 muzikantov s tamburami.

Klub koroških Slovencev se je zavezal za organizacijo zilskega kola — raja pod lipo pri Ziljanah. Društvo »Soča« iz Ljubljane za tržaško kolo, društvo »Istra« iz Zagreba pa za istrsko kolo »bahun«.

Na vzpodbudo direktorja Etnografskega muzeja v Zagrebu dr. Širole se udeležijo ljubljanskega festivala plesne skupine iz Lupoglava pri Zagrebu, iz Andrijevcev in iz Dobrinja na otoku Krku. Organizacija kajkavskega kola iz Lupoglava je prevzel agilni stud. juris Stjepan Dokušec. Njegova skupina bo zaplesala kolo, dušec, cigancino, staro sito, drmeš in polko. Slovensko kolo iz Andrijevcev je organiziral tamošnji župni urad, ki je sporočil, da pridejo vsi v »krasnaj hrvatskoj nošnji« dukatima urešenih. Tudi kolo z otoka Krka je organiziral župni urad, in sicer iz Dobrinja.

Veliko zanimanje bodo vzbujala narodna kola z naše jadranske obale. Viteško igro »Moreško« z otoka Korčule je zagotovil našemu festivalu skupaj s Sokolskim društvom v Korčuli tamošnji župan dr. Juro Amerić. Moreška je znana po vsem svetu. Pred leti jo je filmal prof. dr. Pospisil iz Brna in jo prikazal kot jugoslovansko narodno igro po vseučiliščih v Angliji in Ameriki. Zelo je učinkovita, ker so vsi plesalci kostimirani in se — razdeljeni v dve skupini — bjejo za bulo (nevesto) in kopreni. Vsak plesalec se bori z dvema jeklenima mečema, vmes pa svira njihova originalna godba. Moreško morajo zlasti v poletni sezoni pogostokrat predvajati inozemskim gostom, zlasti Angležem in Američanom, ki potujejo skozi Sredozemsko morje. Zadnjikrat so predvajali ta ples, 29. avgusta, o čemer so mnogo poročali posebno angleški listi.

Za Moreško prav nič ne zaostaja viteška igra »Kumpanjija« s kolom (blatski tanec) iz Blata, predstavljajoča boj med domačini in gusarji. Ta plesna skupina pride na festival pod vodstvom vojvode dr. Franka Cetinića. Vojvoda Cetinić ima mnogo zaslug, da se nam je ohranila ta stara viteška igra z izrazito jugoslovenskim obelježjem. On je bil tisti, ki je spisal »Zbornik za narodni život i običaje južnih Slavena« in podrobno prikazal v njem Kumpanjijo. Vojvoda Cetinić je tudi predsednik Viteškega udruženja »Kumpanjija« v Bleatu, ki je prevzelo organizacijo te istotako slavne igre. Tako Moreška kot Kumpanjija bosta veliki atrakciji na festivalu.

Gospa Žika Marjanovičeva, soproga senatorja in predsednika Kola srbskih sester v Požarevcu je prevzela skrb za braničevsko-šumadijsko kolo. Predsednik Movaške Matice v Novem Sadu, odvetnik dr. Jan Bulik, pa za slovaško kolo. S to skupino dopotujejo tudi škof slovaške evangelijske cerkve Samuilo Štarke in predsednica Slovaškega ženskega društva ga. Adela Greisingerjeva.

Organizacija baranjskega kola iz Belega Manastira vodi tamošnje sokolsko društvo, brunjevačkoga in nomačkoga kola pa paroh sv. Roka v Subotici g. Blaško Raić.

Organizacija plesnih skupin iz Vardarske banovine je prevzela banska uprava v Skoplju, oziroma podban g. Krasojević, še pred to pa se je kot prvi javil šolski nadzornik v Gjevgeliji g. Stevan Tanović in je prijavil slovit »Rusalijs« iz okolice Gjevgelije. Banska urrava v Skoplju dela sedaj skupaj z narodnim poslancem inž. Veljkovičem in s Kolom srbskih sester na organizaciji kola iz skopske Črne gore.

Velik interes za ljubljanski festival je pokazala srbska pravoslavna cerkvena občina v Dubokem pri Jagodini, ki je prijavila slavno šumadijsko-resavska-levačko kolo. V Jagodini so posebno pred vojno z veliko pažnjo negovali narodna kola (tamošnje moško učiteljske), pa bo zato to kolo izredno zanimivo.

Mestna občina ljubljanska je sedaj še v dogovorih s Prizrenom, s Cetinjem (Ernogorsko kolo) in z Vrliko in Dalmacijo.

Izmed inozemskih skupin so se dosedaj prijavili Čehi, ki jih bo zastopal Krojvy odbor narodopisne společnosti v Plznu (40 do 50 oseb z lastno godbo) z njihovo tradicionalno selsko svatbo, in Bolgari iz Sofije. Organizacijo bolgarske plesne skupine je prevzel tamošnji direktor Etnografskega muzeja dr. Kostov. Dogovori pa so še s Poljaki, s slavno skupino Goralov iz Zakopanov, za udeležbo katerih se zelo trudi poljski generalni konzul v Zagrebu dr. Stefan Fiedler-Alberti, in z Rusi-emi-granti.

Podžupanovemu poročilu so sledila poročila odsekov, predvsem odseka za ureditvev prostora, ki mu načeljuje gradbeni svetnik inž. Poženel. Vsi plesni nastopi se bodo vršili na sokolskem telovadišču v Tivoliju, če bo dež pa v večjih dvoranah. Telovadišče, ki je pravkar dobilo novo betonsko ograjo po Plečnikovem načrtu, se bo stalna tribuna za okoli tisoč dvesto ljudi, garderoba in oder za nastope, ki pa mora biti precej velik, ker mora za Kumpanjijo n. pr. biti vsaj 30 m dolg in 15 m širok. Za razsvetljavo bo poskrbela mestna elektrarna, ker se bo festival vršil

Kolo iz skopske Črne gore

deloma zvečer ob električni razsvetljavi. Daljša debata se je vnela pri poročilu prometnega odseka. V načrtu so posebni vlaki iz Zagreba, Maribora in drugih krajev za 8. in 9. septembra. Sprožila se je misel, naj bi tujsko-prometni svet interveniral pri generalni direkciji drž. železnice, da uvede direkcijske vake s četrtinsko vožnjo tudi na progi Beograd—Ljubljana in ne samo na progi Zagreb—Sušak.

Poročilo odseka za nastavitve je podal ravnatelj g. Šebenik, star praktik, ki je hitro naštel, kje vse bo spraval pod streho okoli 400 plesalcev(k), muzikantov in spremljevalcev.

Odsek za prehrano mora še dobiti svojega načelnika, odsek za sprejem in rediteljstvo prevzmeta ravnatelj g. Šapnja in g. Gostiša, glasbeni odsek g. Svetel, dočim šteje folkloristični odsek celo vrsto članov, damski odsek pa se še sestavi. Poljubeznjivosti divizionarja generala g. Čukavca bo dodeljenih odseki za sprejem tudi več oficirjev.

I. Plzenska selska svatba

Na seji Maloželezniške družbe, ki se je vršila podružno uro kasneje, je bilo sklenjeno na predlog podžupana prof. Jarca, da bodo imele vse plesne skupine v narodnih nošah prosto vožnjo s tramvajem, še prej pa je bilo sklenjeno na seji vseh odsekov, da bodo prejeli vsi člani plesnih skupin propagandni material Ljubljane in spominski list.

Popoldne se je vršila seja prometnega odseka, ki se je danes dopoldne nadaljevala, in seja odseka za spored. Sestavljen je bil spored za vse dneve festivala. Kot prvi bodo nastopili 6. septembra zvečer Čehi. Naslednje dni pa vsak dan 4 do 6 plesnih skupin, ki bodo vse zelo privlačne. Vsaka predstava bo trajala okoli 2 uri, cene pa bodo zelo nizke, tako da si bo festival lahko vsakdo ogledal.

Zanimivo je, da bomo Jugoslovani na pobudo ljubljanske mestne občine na ljubljanskem festivalu prvi organizirano pokazali svoja avtentična narodna kola, ki jih bodo plesali večinoma seljaki. To je tem bolj razveseljivo, ker so avtentična narodna kola zelo redka, kakor je lani obširno o tem razpravljala beograjska profesorica Ljubica Jankovičeva. Prepričani smo, da bo naš festival dal pobudo, da se bomo z ljubeznivo oklenili naših narodnih plesov in da bomo poskrbeli, da se nam ne le ohranijo, temveč tudi umetniško izpopolnijo. Za zgled naj nam bodo organizacije za ohranitev narodnega blaga, kakor so jih ustvarili Nemci (Wandervogel, Jugendbund) Čehi, Angleži in drugi narodi.

Živilski trg

Ljubljana, 18. avgusta.

Zdaj ko so se začeli meščani vračati s počitnic, se tolažijo gospodinje na živilskem trgu, kjer ni letoviških cen. Toda baš zaradi počitnic se zdi gospodinjam vse vražje drago. Mnogo dela si nalagajo, ker pregledujejo celotno situacijo na trgu, kar ni tako lahko zlasti ob sobotah. Danes je bil na trgu seveda zopet naval, vendar nekoliko manjši, ker pač vse prodajalke težko dobe prostor še posebno zaradi urejevanja trga.

Jesen je tu, kar se pozna zlasti na sadnem trgu, kjer je čedalje več sadja, čeprav je trg z njim založen že tako, da ne more biti skoraj bolj. Posebno z Dolenjskega in s Hrvaške je mnogo prodajalcev. Vsega je na izbiro, samo grozdja iz bližnjih krajev še ni, zato je pa tem več uvoženega od Novega Sada in Srema. Cene se zadnje čase niso spremenile zalenjavi in sadju, vsaj v bistvu ne, in ne na škodo konzumentov. Seveda gospodinje niso zadovoljne in nikdar ne bodo. Posebno se pritožujejo na perutninskem trgu, kjer imajo največ opravkov ob sobotah. Piščančiči res niso poceni. Kurji okostnjaki so najcenejši po 12 Din, sicer pa prodajalci prodajajo nekoliko bolj toiste piške po 14, 16 in celo po 18 Din. Vsaj ponujajo jih po tej

cen in od gospodinj je odvisno, po čem jih kupijo, ker barantanje igra zelo važno vlogo. Morda so se piške podražile tudi zato, ker se nagibje počitniška sezona h kraju in ker bi se zdaj radi meščani maštali z njimi, ker so dobili dober tek po sturževalnih kurah v letovišjih.

Gospodinje so se precej zalagale s hruskami, ki so bile precej lepe po 3 Din, najdražje pa po 4 Din. Češnje so po 3 Din in kmašu se bodo še pocenile, ko začne dumping Bosanci. Jabolk bo tudi letos dovolj na našem trgu, čeprav tožijo od vseh strani nad slabo letino. Vsak dan jih je na vagono na delo na Pogačarjevem trgu in tudi kmetje jih dovažajo velike količine. Sezona za jagode je minila, pač pa je bilo danes še precej brusnic s Koroškega. Prodajali so jih po 4 Din, kar je poceni, saj so bile včasih po 8 Din. Gob letos še ni bilo mnogo, vendar jih je zadnje čase dovolj v primeri s povpraševanjem, merica po 3 Din. Na kmečkem sadnem trgu prodajajo grozdje največ branjevci, in sicer po 5 do 7 Din.

Zelenjave in solčinja je dovolj za najbolj izbirno gospodinj. Cene niso visoke. Paradižniki so po 2 Din kg, stročji fižol po 1,50 Din, kumarice za vlaganje 4 Din 100 komadov, lepa glava salate 25 par, velika glava cvetače 6 Din itd.

Danes teden pojdemo nad polhe

SK Polž priredi prihodnjo soboto na Dolenjskem zanimiv lov na polhe

Ljubljana, 28. avgusta.

SK Polž priredi danes teden v Zavrtačah pri Višnji gori lov na polhe. Mnogi meščani polha še nikoli niso videli, razen morda njesovo kožico na kučmi, kaj šele da bi vedeli kako se polhi love. Zato se bodo gotovo mnogi zanimali za polhanje, ki bo seveda združeno s taborjenjem v gozdu ob ognju, kjer bomo pekli krompir in koruzo ter pili sladke sadni mošt, vmes bomo pa prepevali in vriskali, pa tudi harmonika se bo oglašala, da bo zabava na pretek. Polhi se love ponoči in bomo v mesečini videli, kako jim nastavlajo pasti. Za danes samo toliko.

Zdaj pa poskušajmo našega mojstra pripovednika Jurčiča, kako opisuje romantično poljšega lava.

polkimize z glavo, kakor ne bi mogel razumeti, kako more človek po noči samo gledat hoditi, kako se žival lovi.

Ze se je jela tema delati; netopirji so bili zlezli iz dupel in nizko letaje iskali živeža. Trpek nas privede v globoko dolino, po eni strani zaraslo s tisoč let stari hrasti in gabri, po eni pa opustošeno do same praproti. Na starem pogorišču se družba ustanovi. Trpek strese svoje samostrine iz koša na tla, razkrene vsaki posebej železne klešče in jih namaže od znotraj z gnilimi hruskami, ki jih je medpotoma nabral. Tako so stori tudi drugi.

Trpek jih je učil: »Ti pojdi tja nastavljat k razklanemu gabru, tam je gabrica polna, že oni teden sem jo ogledaval. Ti, Tone pa nastavi na vrhu, kjer je žetod poln! Zate, Pavle, in za polhe, ki bodo po tvoji golti polzeli, obrodila je žir v bukovju nad skalo. Ako Luka pride, naj bo nastavlil v drobničevem vrhu, jaz že ne hodim lahko daleč iz pasti pobirat, zato bom nastavlil tod okoli.« Tako je Trpek povelja dajal, svest si svoje moči in oblasti kakor vojvoda pred bojem. Vsi se razidejo. Trpek nagradi naročaj pasti in gre tudi nastavljat. Prvo postavi v rogovilo votlega gabra tik luknje, kamor je bila polšica velik kupček želoda, žiri in gabrice nanesa. Tukaj je gotovo eden moji, rekel je Trpek, gredeč do drugega gabra. Drdraje so bežali polhi v dupla, kamor je obevala Trpkova našgana trska, ali kadar je ob deblu trčil, poskuša je, ali se bo kaj genilo. Tako priveda zopet na mesto nazaj. Kmalu se zbere vsa družina. Vsakteri prinese gredeč suhe brsti in jo vrže na ogenj, katerega je bil tudi moj stari Trpek zanetil iz kresilne gobe. Trpek vzdihne, po šegi starih ljudi, usede se na hlood, natlačil pipico tobaka in pravi: »Ravno v tej dolini sva kurila z ranjnikim očetom,« prime ogorek in si tobak zažiga, »ko se mi je bilo nekaj čudnega primerilo.«

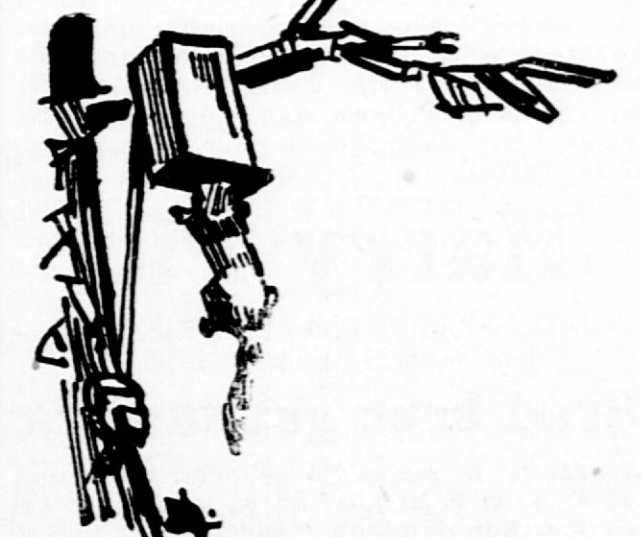

Jaz imam svo zvir, Ki teče ko hudir, Lma dolga mustafa Pa hude zobe.

»Kaj je takega?«
»Drevi gremo polhe lovit. Včasih si dejal, da greš z nami, kadar pojdemo, dades lahko greš, če hočeš, da boš videl, kako se ponoči love.«
Ze od nekaj sem rad gledal v Valvazorju podobno, kako repat hudic z bičem v roki cele kupe pothov v divjem diru goni po gozdu. Marsikje sem naletel na kaj pisanega o polnih.

Vsakemu pisavcu se je polh in poljša lov poetično zdela, tako da so dejali, da si človek te divnosti peav misliti ne more, ako je ni sam skušil. Kranjski Slovenec sem, na dolenjskem Kranjskem pod slavnato streho rojen, mislil sem si, pa tega še nisem videl in sam doživel. Sram naj bi me bilo!

Zato mi je bila prilika prav vsečna in prilozna, tembolj ker sem rad zahajal med starike, korenčaste in nepopacene Slovence, da bi se med njimi in iz njih navdral pravega narodnega jezika in značaja. Povedati so mi pa, da bosta šla stari Trpek in Luka. »Ta dva ti bosta celo noč kvasila in pripovedovala, ako jih boš le hotel poslušati,« rekel mi je Pavle, ki je vedel, da jaz rad nadlegujem za pripovedke in povesti.

»Kaj neki?« pravim jaz, vedoč, da je ta uvod manjšega ali večjega spomina, kakršne imajo naši slovenski očetje, stare grče, noter v sedmo kaleno človeškega rodu in tako gosto nabrane »sko česen na reštie, ako je dovoljeno po ribniškem primeru govoriti.
Trpek vrže v ogenj ogorek, ki ga je doslej vrtel in časih malo v pipico podražil, potegne dva pota posebno veliko dima v usta in pripoveduje: Ranjnik oče moj, Bog jim daj dobro!, — hodiš si tako radi na polhe kakor jaz zdaj, če se rajši ne. Jaz sem silil z njimi, pa so mi

nekovo mikatanje in tiganje. Počadam iz dupla in hočem vprašati? Očel ali greva domu? Pa kako me je bilo strah, ko volka zagledam namestu očeta pri ognju, ki je pridno trgati in žrl, kar sva bila z očetom nalovila. Nihče ne ve, koliko strahu sem prestal tačas. Ako zavpijem, pravim si, pa še mene ugleda in Bog me varuj. Da bi bil vreoč branil in polhe, to mi še na misel ni prišlo. Kar ti prileti po sreči očetova balta iz gošče volku za uho, da je (od) strahu ogenj prekobalil, pete pobral in že ga ni bilo.

Trpek zopet debelo in na dolgo potegne tobakovega dima v usta, prime pipico za vrat in gleda, kaj bo kdo rekel o tem njegovem spominu. Zaslisi se pa ravno tedaj šum, kakor da bi kdo po praproti megal v dolino: Če se o volku meniš, volk pride, pravijo,« reče eden izmed polharjev, »smdra res gre.« — »Kje ti bo dandanašnji volk,« odgovori Trpek, »koma na zimo pride včasih kakega kožička polipat ali pa po starega zaspanega psa v vas, pa je že vsa gospoda pokoncu in vsak zna puško nositi. Njega dni je bilo vse drugače. Moj ranjnik oče so zjutraj zgodaj davke plačat nesli, pa so jih sedem spodili s prelaza. Pojdi jih iskat zdaj, pojdi!«

»Kaj se pripravate? V lasce, če ste že toliko nalovili, da se ne morete pobotati, čigavo bo velikol« oglaš se vesel starek, z visoke stelje stopivši z mlajšim tovaršem.

»Lej, Luka! hočejo, da si ti volk,« pravi Trpek.

»Kaca-buza-céna!« zarohni starček Luka, že dvajset manj kot sto let božje trava v zemljo tlačim, pa mi ni še nihče povedal, da bi bil volk, še moja huda mlada ne; le brž sem z njimi, kdor je to znil, kar spekli ga bomo.«

Prepustivši svojemu pajdašu, da nastavi polhom, usede se Luka zraven ognja. Mož je, kakor je sam rekel, dvajset manj kot sto let star — kar grozno rad pove — drobnega obraza, jako nagrbnatega čela in svetlih živih oči, ki kažejo zmerom vesel obraz in naznanjajo kašpivega, lekavega človeka v stari koži.

Ko zagleda mene, pravi: »Ko bi jaz pisati začel, pa bi verjel, da se svet izveže, študentje je polhe love. En-te je več, kako je prav po novem.«

(Koniec prihodnjic.)

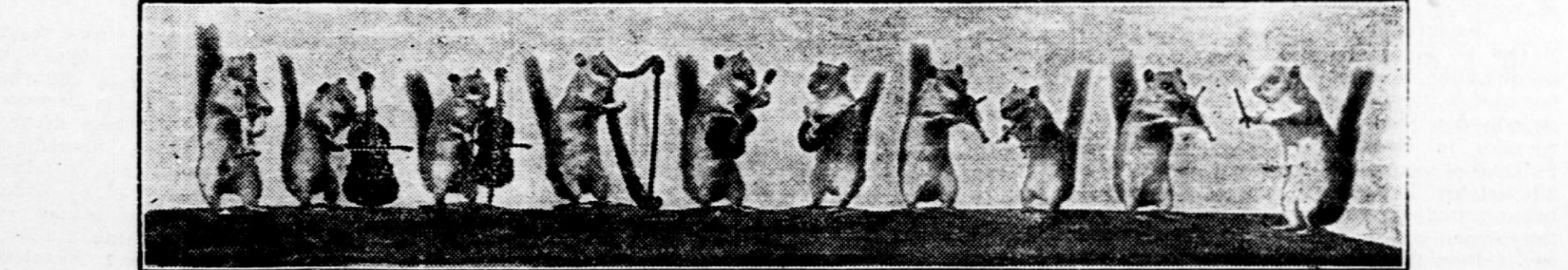
Obrtniška razstava na Viču

Vič, 18. avgusta. Obrtniška razstava na Viču vzbuja vsak dan večje zanimanje ne samo med domačim občinstvom, marveč tudi med ljubljanskimi in okoliškimi, ter je obisk razstave vsak dan večji. Zlasti na praznik je bil naval na razstavo izredno velik, saj jo je posejilo do 800 obiskovancev. Mnogi se zanimajo za razstavljene predmete ter je bilo že sklenjenih nekaj kupčij, kar priča, da so izdelki viških obrtnikov solidni tako v kakovosti, kakor tudi v ceni. Lepe kupčije so že napravili mizarjski kredenci in pa ležalnih stolov. Tudi v pečarski in kjučavničarski stroki je bilo sklenjenih nekaj kupčij. Naše zadnje poročilo o razstavljanih predmetih moramo popraviti v toliko, da je šteditnik izdelal kar se tiče pečarskih izdelkov g. Pirnat, dočim je najmodernejšje pokromano okovje za šteditnik napravil g. Stermensky. Veliko zanimanje je tudi za pohištvo, spalnice in jedilnice, ter se je oglastilo že več resnih reflektantov, enako za čevljarške izdelke, ki prav nič ne zaostajajo za tovarniškimi izdelki, pa tudi ostali razstavljajci so že napravili nekaj prav ugodnih kupčij.

Za jutri se pričakuje velik obisk razstave. Priporočamo Ljubljancem in okoličanom, naj v čim večjem številu posejijo razstavo, ter tako tudi gmotno podpro delo viških obrtnikov.

Iz Trebnjega

Javen nastop sosednega sokolskega društva št. Lovrence na Dol., bo jutri na travniku br. Bregarja v št. Lovrencu. Članstvo se nastopa udeležijo polnoštevilno. Ochood v krojih takoj po kosilu izpred gasilnega doma v Trebnjem. Na peškatelj vabljene tudi prijateljki sokolstva. Zdravo!
— Davki v plačilo so za tretje četrtletje zapadli 15. t. m. Ker mnogi davčni obvezanci do določenege roka davkov ni

Polhi imajo tudi svoje orkestre in morda nam prihodnjo soboto ponoči za izpremembo malo zagodejo, predno začno vtikati glave v pasti

Ko se je storiil mrak, sešla se je tudi mala družba polharjev za vasjo. Jaz med njimi. Na četu je bil Mentor polharski, Trpek imenovan po očetu in očetovemu očetu. Trpek je mož pri šestdesetih letih, pa trdnjeji od marsikaterega mlajšega.

Ze od mladih nog mu je poljša lov in samostrine veliko veselje. Sicer prestavlja mož nekaj počasi svoje dolge noge; malo besedi navadno pride iz njegovih ust, toda kadar po noči v gozdu pri ognju sedi in ima naokoli razstavljene pasti, tukrat je zgovoren in ne zmanjka mu tako naglo govora. Imel je na rami ozek, iz vrhovnih šibic spleten koš, poln pasti. Ohlapne hlače so mu urezane po stari kmečki kroji. Se pipice ne smemo pozabiti, katera Trpku nikdar iz ust ne pride. Zastivši, da grem jaz na poljšo lov,

zmeraj odbijali in rekali: Le doma bodi, fante, le doma, nimaš ne obleke ne butala, zeblo bi te. Nazadnje sem jih bil pa preprosil in v prvo so me s seboj vzeli, ko sem bil kakih deset let star. Tukajle sva kurila, precej tu-le pa je stal votel gaber — ne vem, kdo ga je posekal — kjer so oče imeli spravljene stare pasti in balto. Mrzla burja mi je brila okoli ušes, da nikdar tega in takega. Oče mi pravijo: Fanj, počeni tja v žlambor, tam ni burje, pa se boš ugrel; jaz grem, pa polhe poborem, potlej greva domu. Obrčam zdaj svo stran k ognju, zdaj drugo, pa po eni mi je bilo vroče, po drugi sem zmrzoval, zato res zlezem v žlambor. Malho in polhe nalovljene pa pustim pri ognju. Burje nisem čutil v zavetju in ni bilo dolgo, da zadremjem. Zbudi me

Polhi imajo tudi svoje orkestre in morda nam prihodnjo soboto ponoči za izpremembo malo zagodejo, predno začno vtikati glave v pasti

so poravnali, bo davčna uprava uvedla prisilno izterjavanje, kar bo povzročilo le stroške. Mnogi so, ki bi davke lahko plačali, a s plačilom odlašajo dokler ne pride v hišo rubež in zaradi njih trpe še revni.

— Občina objavlja, da se je v sosednji občini Velika Loka ugotovila na enem dvorcu svinjska redica, na kar se opozarjajo vse sosedne občine zaradi prometa s prašiči v Veliki Loki. — Dne 15. septembra bo oddajala samostojna uprava državnih monopolov na ofertni licitaciji velikoprodajno tobačnih izdelkov za zakupno dobo 1935/40. Med zakupni rajon spada tudi Trebnje in interese na licitacijo opozarjamo. Objava je na vpogled pri občini.

Čudna so pota usode

Burno življenje madžarske plesalke in njenega brata, ki sta se srečno našla v tujini

Mnogo prahu je dvignila med gospe madžarske prestolnice zgodba lepe plesalke Laure Bokodyjeve. Zgodba se je pričela pred dobrimi 10 leti. Laura je bila hči premožnih, uglednih staršev. Že v zgodnji mladosti se je navduševala za plesno umetnost in hotela ji je posvetiti vse svoje življenje. Toda starši so smatrali ime Bokody za preveč ugledno, da bi ga mogla nositi poklicna plesalka. Tako je našla hči na nepremagljiv odpor svojih staršev, ker jo je na plesno umetnost tudi tako mikala, da se ji ni mogla odreči, je kratkoma pobežnila od doma. S seboj je vzela samo dragocen rodbinski nakit. V pismu se je poslovila od domačih in jim sporočila, da je njeno brepenenje po plesni umetnosti močnejše od odpora neizprosnih staršev.

Več let niso domači vedeli, kaj je z njo. Zaman so jo starši iskali, zaman jo je brat pozival, naj se vrne, ko je težko zbolela mati, kmalu za njo pa še oče. Laura ni na nobeno pismo in na noben poziv odgovorila. Mater in očeta je hčerina odločitev tako potrla, da sta kmalu umrla. Vse premoženje je podedoval sin. Pa tudi z njim se je usoda čudno igrala. Robert Bokody je z nesrečnimi spekulacijami zapravil vse, kar so mu bili zapustili starši. Prebil je se skozi življenje, kakor je vedel in znal. Končno ga je zanesla usoda na demantna polja Južne Afrike, kjer se je po njegov položaj obrnil na bolje. V Pretoriji je bil zaposlen kot delavec v demantnih rudnikih in kmalu je prihranil toliko denarja, da si je kupil v Natalu hotel. V njem si je uredil tudi igralnico in v tej igralnici se je zopet prekrizala življenjska pot brata in sestre, ki sta se bila ločila v Budimpešti.

V igralnico je prišel nekega dne Portugalec iz Zanzibara, da bi poskušal svojo srečo. Ni imel sicer denarja, pač je pa ponudil dragocen nakit. Svetovali so mu, naj se obrne na lastnika hotela. Tako je tudi storil in ko je od-

pri pred njim šauljo, je Robert Bokody ostremel. Zagledal je namreč nakit svoje rodbine, ki ga je bila vzela s seboj njegova sestra Laura, ko je pobežnila od doma. Robert je vprašal Portugalca, odkod ima nakit. Bil je tako razburjen, da se je komaj premagoval. Portugalec mu je zatrjeval, da je prišel do nakita na pošten način. Začel mu je praviti, kakšno pustolovščino je doživel v Abesiniji. Tam mu je baje neki zamorski deček v šotoru podtaknil listek papirja; na njem je bila napisana obupna prošnja za pomoč. Deček ga je odvedel po ovinkih v harem, kjer so s silo držali belo dekle. Ubogo dekle ga je milo prosilo, naj ji pomaga iz harema, iz tega pekla abesinskega rodbinskega življenja.

Portugalec je več tednov skrbno pripravil ugrabitev. Če bi se mu ugrabitev ne bila posrečila, bi jo bila oba pošteno plačala v deželi, kjer je bila predaleč pomoč civilizacije in preblizu kruto običajno pravo primitivnega ljudstva. Toda ugrabitev se je posrečila. S tem pa zadeva še ni bila urejena. Skozi pragozdove in pustinje sta bežala Portugalec in Laura Bokody pred osvetlo razarijenega lastnika harema. Po dolgi, nevarni in naporni poti sta prispela končno v Johannesburg, kjer je Laura dala rodbinski nakit Portugalcu v znak hvaležnosti, da jo je rešil. Končno je Portugalec Robertu povedal, da živi njegova sestra v Johannesburgu, kjer ima bar.

Robert se je takoj odpeljal v Johannesburg in izkazalo se je, da je govoril Portugalec resnico. Brat in sestra sta se po dolgih letih burnega življenja zopet srečno našla. Mnogo sveta sta prepotovala oba in marsikaj sta doživela. Laura pa ni vedela, da so jo starši in brat klicali domov. Nobeno pismo je ni doseglo. Marsikaj sta si imela brat in sestra povedati. Zdej je morda burna pot njunega življenja končana, oba sta premožna in vrtni se nameravata v Budimpešto.

paziti, ker se ne sme odkrušiti niti najmanjši košček. Problem bo tudi prevoz ogromnega zrcala, ker ga izdelujejo v steklarnah Corning v državi New York, dočim bo stal daljnogled v Kaliforniji. Zrcalo bodo morali torej prepeljati čez vso severno Ameriko. Kako bo največji daljnogled sveta postavljen, še ni določeno. Najbrž bo stal na eni izmed gorajžne Kalifornije.

Breško-Breškovska umira

Iz Prage poročajo, da leži »babuška ruske revolucije«, znana ruska revolucionarka Katarina Breško Breškovska, na smrtni postelji. Zadnja leta je preživela v nekem manjšem kraju v okolici Prage. Stara je že 90 let. Njen učencec in sodruzniki, bivši predsednik začasne ruske vlade Aleksander Kerenski, je takoj odletel z letalom iz Pariza v Prago, čim je zvedel, da je nevarno zbolela. Rad bi jo še enkrat videl, saj ga vežejo z njo spomini na skupno politično delo v Rusiji.

Po mnenju zdravnikov je izključeno, da bi Breškovska bolezen srečno prestala. Njena smrt se pričakuje vsak hip.

Žalosten konec španske lepote

Zapuščena in obubožana je umrla te dni v zakotni londonski bolnici nekoč lepa in slavna modelka Dolores, Spanka iz Barcelone, ki je imela za seboj zelo burno, tragično in zagonetno preteklost, čeprav ji je bilo šele 40 let. Bila je model znamenitega kiparja Epstein ter drugih slavnih angleških kiparjev in slikarjev. Dolores je bila hči premožnih in uglednih španskih staršev, vzgojena v francoskem samostanu. Starši ji take kariere niso bili namenili. Najprej je nastopala v manjših pariških gledališčih, kmalu je pa postala članica ruskega carskega baleta v Komicini operi in bila je po vrsti igralka, plesalka in manekinka.

V Anglijo je prišla z baletom, pa je kmalu postala modelka mojstra Epstein. Kot verni družica slavnega umetnika je prišla v visoko angleško družbo. Leta 1926 se je poročila tretič, in sicer s filmskim impresarijem Angležem Lottimorom, pa se je tudi od njega ločila. Še leta 1930 se je angleški igralec Atkinson ustrelil zato, ker je bil zaljubljen v lepo Dolores, ki pa ga ni marala. Zadnja leta pa jo je enkrat zapustila sreča in z njo tudi prijatelj. Životarila je, dokler ni zbolela. Odpehali so jo v bolnico, ki je ni več zapustila. Angleški listi so ji posvetili obširne nekrologe, ki v njih naglašajo, da bo njeno ime vedno ostalo tesno zvezano z angleško umetnostjo zadnjih desetletij.

Krojač preprečil državljansko vojno

Krojač John Hyman v Afriki je dolga leta oblačil zamorce najrazličnejših plemen. Dobro je poznal njihov okus in vedel, kako jim lahko ustreže. Raziskovalci teh krajev so se zelo čudili, ko so zagledali zamorca v opremi vojaka iz 30letne vojne ali z Lohengrinovo čelado na glavi, tretjega zopet v zametastih kratkih hlačah. Krojač Hyman je določal modo zamorcev in jim prodajal obleke, izvirajoče iz evropskih in ameriških opernih in operetnih gledališč. Dobro je poznal dušo zamorcev in vedel je, za kaj se lahko navdušijo. Nekoč je preprečil celo državljansko vojno.

Nečak poglavarja nekega plemena je mislil, da njegov stric že dovolj dolgo vlada in sklenil je strmoglaviti ga. Poglavar se je pa obrnil na Hymana, ki mu je res pomagal iz zadrege. V svoji bogati garderobi je našel zanj pestro uniformo vratarja londonskega hotela, na glavo mu je nataknil Lohengrinovo čelado, na noge pa visoke škornje iz časov švedskih vojn. Tako naštemljen je stopil kralj zamorcev pred svoje podložnike. Nečaka je pogled nanj tako osupnil, da je opustil vsako misel na prevrat in tako je bila preprečena državljanska vojna.

Izpred sodišča.

Sodnik: »Ne morem vam priznati olaševalnih okoliščin, ker niste prvič pred sodiščem.«

Obtoženec: »Vem, gospod predsednik, toda izvolite se ozirati na mojega zagovornika, to je njegov prvi zagovor.«

KAJ STORITI!

VIM

ZA ČIŠČENJE BOLJŠIH IN NAVADNIH PREDMETOV

Strahovito pustošenje v Beli Krajini

V najsiromašnejšem kotu te naše že itak siromašne zemlje je napravila toča ogromno škodo

Črnomelj, 16. avgusta.

Sele danes je dobilo naše sresko nadelstvo točno poročilo o strahoviti katastrofi, ki je zadela zlasti občino Stari trg ob Kolpi, ki velja zaradi izredno močno pcdarjenega kraškega značaja zemljišč za najrevnejši kraj itak revne in obubožane Bele Krajine. Tu oženj, tam toča in suša uničujejo naše gospodarje in jim onemogočajo vsak napredek in povzdigo gospodarstva. Sredstva, ki bi za ta namen bila na razpolago, so potrebna skoraj iz leta v leto le za vsaj delno obnovo od elementarnih nezdod prizadetih kmetij. Ljudstvo je obupano, nemo strmi v svoja prej tako lepa polja in čaka pomoči. Ne prsi ničesar — preveč otopeno je v svoji bolečini in strahu pred zimo, ki nikdar ni bila dobra in brezskrbna, a za letošnjo kdo ve, kako jo bo prebilo.

V nedeljo 12. t. m. so se nenadoma pojavili nad Starem trgov in Predgradom grozeči oblaki, ki jih je izredno močan vihar z neverjetno naglico prignal od severozapadne strani proti vzhodni. Začetek neurja je spremljalo zamolklo, preteče grmenje in treskanje, ki je postajalo vse močnejše. Kakor hitro so se oblaki združili v eno samo skupino, se je po kratkem debelem dežju vula nad pokrajino sila gosta, kakor orehi debela toča.

ki je med silnim viharjem padala nepretrgano 25 minut in uničevala poljske pridelke in sadje davnih občin Predgrad, Stari trg ob Kolpi, Sodevce in Dol. Plast toče je bila debela 4 do 6 cm, a ponekod še več. Poleg silovite toče

je ves čas divjal strahovit orkan, ki je lomil in raval drevje po lepih sadovnjakih in trgah strehe z bornih poslopjih naših kmetov. Posestnikom Petru Veličiču in Ivanu Sterku iz Pake, Josipu Miheliču in posestnici Zori Staudohar iz Deskove vasi ter Šuštar Marjeti in posestniku Marku Miheliču iz Starega trga je toča pobila na oknih tudi mnoga stekla, da je razdejanje bilo še huje.

Pogled na posejana polja vasi Predgrad, Jelenja vas, Paka, Kovača vas, Deskova vas, Močile, Stari trg, Sodeva, Kot, Prelesje, Hrelin in Laze, je bil po toči žalosten, ker ni uničila le vseh poljskih pridelkov, marveč je močan naliiv odplaval s polj in vinogradov tudi velike množine plodne zemlje, ki je na tem kamenitem svetu naravnost nenadomestljiva. Vinski pridelki v vinogradih Prelesje, Kot, Stari trg ob Kolpi, Sodevce, Kovača vas, Deskova vas in Laze, ki je letos kazal lepo, ni uničen le za letošnje leto, nego so vinogradi popolnoma uničeni še za najmanj dve prihodnji leti.

Zavedajoč se svoje dolžnosti je predsednik občine Stari log ob Kolpi g. Josip Šterk iz Predgrada sestavil naslednjega dne komisijo, ki so bili poleg njega v nji podpredsednik občine g. Miha Kobe, sodna cenilca g. Peter Majerle in g. Jurij Fugina in žandarmerijski narednik g. Anton Moskon. Obhodili so vse po toči opustošene kraje in ugotovili, da /: uničila vsem posestnikom iz vasi Paka in onimi iz Predgrada ki imajo svoja polja v okolici Pake, dalje vsem posestnikom v Deskove vasi in onim iz Kovačevasi v Predgrada, ki imajo svoja polja v severnem, vzhodnem in južnem predelu od Kovačev vasi

razen krompirja vse poljske pridelke in sicer koruzo, fižol, zelje, ajdo, proso, deteljo in vso hrano za svinje. Sadnega pridelka je uničenega nad 75% a vinskega 100%. Posestnikom vasi Stari trg Močile, Sodevce, Kot, Prelesje, Laze, Hrelin, Jelenja vas in onim iz Predgrada, ki imajo svoja posestva severno od pašnika Lipje, je neurje uničilo 50% sadnega pridelka, 90% poljskih in 75% vinogradniškega. Vinogradnikom vasi Prelesje, Sodevce, Kot, Stari trg in Laze so vinogradi sploh popolnoma uničeni, a poleg tega je vihar podrl in polomil mnogo sadnega drevja tudi gospodarju Ivanu Sterku iz Pake. Iz vinogradov je neurje odplavilo v Kolpo mnogo plodne zemlje vinogradnikom Deskove vasi, Kovače vasi, Starega trga, Prelesja in Laz, močno pa so trpela tudi občinska pota in cesta Stari trg—Kot, s katerih je naliiv odplaval ves gramoz.

Gosti napravijo veselje — pa tudi delo!

Gospodinja hoče pokazati, kaj zmore njena kuharska umetnost. In kadar gosti odidejo? Potem čakajo cele grmade posodja . . .

Malo Vima na vlažno krpo, pa malo podrgniti: in vse se zopet svetli

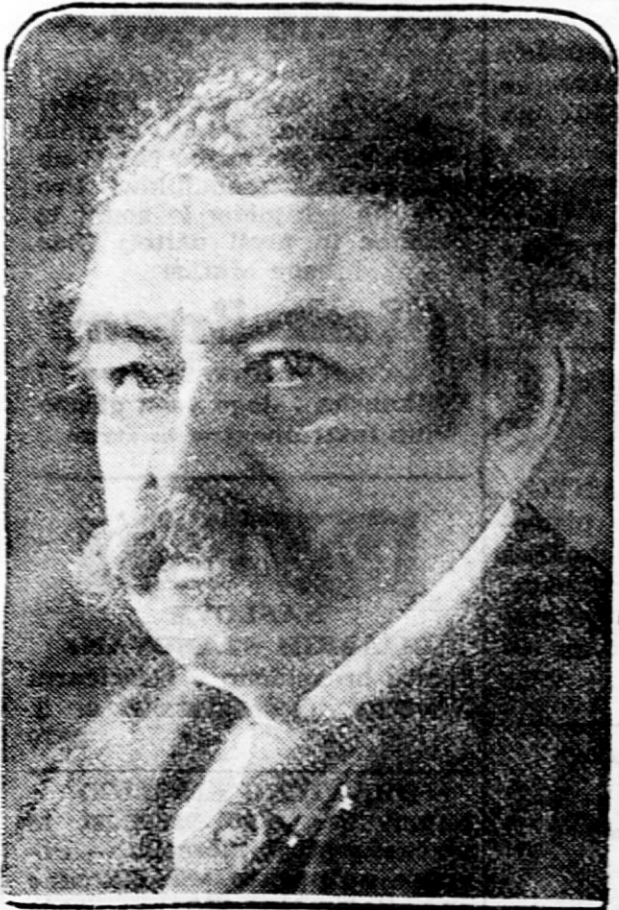
Pirati napadli parnik

V potnike preoblečeni pirati so napadli na reki Sungari mandžurski parnik »Jinkau« in premagali po srditem boju njegovo posadko. To je nov napad kitajskih rečnih piratov, ki postajajo vedno predrznješi. Parnik je bil na poti iz Kirina v Samsin, plul je po reki Sungari, kjer je le malo čolnov. Oddaljen je bil samo nekaj kilometrov od Harbina, ko so ga napadli pirati. Zasedli so vse izhode iz prostorov za moštvo. Morarji so se jim odločno uprli, v strojnem oddelku in v prostorih za moštvo se je vnel srdit boj. Če bi ne bilo piratom prihitelo na pomoč še 60 članov tolpe, bi bili kmalu premagani. V odločilnem trenutku je pa planilo na krov še 60 banditov in to je odločilo bitko.

Posadka se je morala končno udati. Pirati so pobrali, kar je bilo na parniku kaj vrednega, in pobežnili. 30 članov posadke so odvlekli s seboj kot talce za pogajanja o odkupnini. Z ostanki posadke je parnik priplul v Harbin, kjer je kapitan obvestil oblasti o napadu. Oblasti so takoj poslale za pirati s topovi oborožen motorni čoln.

Briandova družica umrla

Širšemu svetu neznan je umrla te dni v neki normandski vasi verna družica Aristida Brianda Jeanne Noutanova in s tem se je zaključil ganljiv roman ljubezni in udanosti, ki ju je bilo polno njuno življenje. Jeanne Noutanova je bila hči remožnega industrijalca in poročena je bila v Saint Lazaire z nekim inženjer-

jem. Leta 1882. se je pa seznanila s siromašnim juristom Aristidom Briandom. To je bilo nekaj let potem, ko je napravil mladi študent s svojim jasnim duhom in radostnimi optimizmom na pisatelja Julesa Vernea tako globok vtis, da ga je izbral za glavnega junaka romana »Dve leti počitnice«. Kaj čuda, da se je inženjerjeva žena do ušes zaljubila v mladega študenta, čim je opazila, da se je njegovo srce vnelo za njo. Njena ljubezen je bila tako močna, da je zapustila moža.

Tragedija v andskih gorah

21. maja se je napotila iz mesta Pinto v republiko Chile trgovska karavana, obstoječa iz 84 tovornih konj in mul, na katerih je bilo natovorenega za 80.000 pezos blaga. Karavana je krenila preko Kordiljerov proti Argentini in imela je 30 spremljevalcev. V Los Ballecitos jo je presenetil strašen snežni metej, tako da ni mogla naprej, ne nazaj. Morala se je utaboriti sredi snežnih zametov, kjer je segel sneg na nekaterih krajih 5 m visoko. 12 dni je ostala sredi snežne pustinje, ljudje in živali so porabili vso hrano, konji in muhe so končno od lakote poginili in tako je morala ekspedicija kreniti nazaj peš.

Toda izmučene in sestradane ljudi je zajel nov snežni metej, še hujsi od prvega. Osem ljudi je med potjo umrlo, drugi so bili pa vsi ozeblji in sestradani, da so se komaj še vlekli naprej. Končno so trije prispeli srečno do Pinta, o drugih pa ni nobenih vesti. Najbrž so obležali v snegu in zmrznili. To je ena največjih tragedij v andskih gorah.

Največji daljnogled

O projektiranem največjem daljnogledu na svetu z izbočenim zrcalom dobrih 5 m v premeru že delj časa ni bilo nobenih vesti, tako da so nastale govorice, da bodo Američani svoj načrt opustili. V resnici je pa že storjen odločilni korak in največji teleskop sveta bo izdelan. Letos 25. marca so ogromno zrcalo res vili. Ni sicer izdelano iz kremenca kakor so prvotno nameravali, temveč iz posebnega stekla pierex, ki odgovarja po kakovosti češkemu steklu alex, izdelku Cavalirovih steklarn v Sazavi. Pri tem se je pa žal odkrušilo nekaj delcev, ki naj bi napravili v odlitku vdolbino, da bi pozneje zrcalo lažje pritrdili in ti delci so plaval v raztopljenem steklu. Posrečilo se je pa poloviti jih in strokonjaki trdijo, da to ne bo neugodno vplivalo na kakovost zrcala.

Za ogromno zrcalo so porabili 20.000 kilogramov topljenega stekla.

Steklo se bo moralo najprej ohladiti, in sicer pod stalnim nadzorom dveh znanih strokovnjakov Andersena in Paesega iz Pasaden. To bo trajalo skoraj leto dni. Brušenje zrcala bo trajalo več let, kajti pri tem je treba zelo

Ponson du Terrail: Lepa židovka

Roman

— Ne, ne pojdeš, — je dejal Coarasse. Robert ga je začudeno pogledal, toda upiral se ni. — Zopet vas moram zapustiti, — se je oglašil Guadet. — Odločilna parčija med to žensko in vami se bo prav kmalu pričela. Če ne boste zvedeli, kaj se godi, se utegne pripetiti, da vas zgrabijo, se predno boste mogli misliti na obrambo. Če boste pa o vsem obveščeni, kar bo ukrenila ali kar namestila skuhati proti nam, se lahko marsičemu izognete in rešite svojo svobodo. — Pojdite torej, gospod, in bog vam poplačaj vse, kar ste za nas storili, — mu je dejala Sara. Guadet se ni je za tople besede pristržno zahvaliti. Komaj sta minili dve uri, se je Guadet vrnil. — Hitro, gospoda, hitro! Brž se posvetajmo, kajti čas hiti! — Kaj se je zgodilo? — je vprašal Guadet. — Markiza de Beausejour se je pravkar napotila h guvernerju. — Ah, torej, se bitka začena, — je menil Clodion. — Kaj storiti? — je vprašal Galaor. Vsak je prišel s svojim načrtom in večina plemičev je bila mnenja, da se je treba zabarikadirati v hiši in se pripraviti na obleganje. — To bi bilo sijajno in o tem bi se govorilo še čez sto let, — je pritrdil Coarasse. — To je bojna beseda, — se je oglašil Samuel. — Pa nam pokažite boljši izhod iz kočijivega položaja, — ga je zavrnil Raoul. — Gospod grof de Coarasse pozablja, da stoji za njim gospodična de Saint Hermine, ki ni tako bojevitna in ki bi prav lahko postala žrtev tega junškega odpora. — Res je, — je pritrdil Coarasse in skočil k svoji nevesti, kakor da jo hoče zaščiliti. — Kaj pa predlagate vi Guadet? — je vprašal Raoul mladega advokata. Advokat je malo pomislil in odgovoril: — Tu je potreben pogum, Gospoda, markiza gre v svoji smelosti predaleč, vam je pa potrebna še večja smelost. — Kaj hočete reči s tem? — Vzemite malega Roberta in če bo guverner ušlišal markizo, zapustite to hišo in krenite naravnost v guvernerjevo palačo. — Kaj bomo pa počeli tam? — Tam dvignete proti markizi hujšo obtožbo, kakor jo je dvignila ona proti vam. Ničesar se ne bojte. Povejte guvernerju, kako je umorila grofa Filipa de Blossac, pokažite mu otroka in vprašajte markizo de Beausejour, ali je to njegov sin.

— Kako bomo pa mogli govoriti z markizom pri guvernerju? — Takoj ga obvestim, da ga pri guvernerju čakajo. — Dobro. — Markizi bo zadan zadnji udarec, ko izgovorite njeno pravo ime Felicite Descombesova. Ta obdolžitev jo utegne popolnoma uničiti. — Ta nasvet se mi ne zdi napačen. — Samo nekam držen je. — Kaj pa, če nas arretirajo, predno se nam posreči priti do guvernerja? — V tem pogledu se je treba pač zaneesti na srečno naključje. Sicer se vsa morate nemudoma odločiti, kajti vsaka zamujena minuta vam lahko prinese pogubo. — Prav pravite, — je pritrdil Raoul. — No, gospoda, kaj poročete na to? — Predlog gospoda Guadeta je zelo zapeljiv, — se je oglašil Clodion, — toda kdo nam jamči, da ne pridemo po tej poti sami volku v žrelo? — Ne razmišljajte dolgo, gospoda, čas beži. Požuriti se moram, da pošljem poročilo markizu, potem pa po hitim k predsedniku sodišča, ki mora tudi oditi v Chateau-Trompette. Lahko si mislite, kolikola opora vam bo prisotnost tega uradnika. — Pa naj bo, poskusimo svojo srečo, prijatelji, — je zaklical Raoul odločno. — Dobro, — so pritrdili vsi štirje Gaskonci. — In prav storite. Minilo je že mesec dni odkar pravičnost ni več puhla in prazna beseda. O tem se boste lahko kmalu prepričali. — Cez dobrih pet minut so vsi zapustili hišo in krenili proti Chateau-Trompette. Spremljali so jih banditi Jeana de Cadillac, ki naj bi jih po potrebi branili. Kmalu so prispeli na cilj, ustavili so se pred gradom. — Na straži so stali baš vojniki iz stotnije barona Hektorja de Meillerave. — Raoul je stopil k poveljniku straže in mu dejal: — Gospod, sem grof Raoul de Blossac, prijatelj barona de Meillerave. — Ali ste morda sorodnik ubogega grofa Filipa de Blossac, ki je umrl tako tragične smrti? — Da, sem sorodnik umorjenega grofa de Blossac. Bil je moj bratranec in jaz sem podedoval njegov naslov. — Grofu de Blossac dolgujem zelo mnogo in zato lahko razpolagate z menoj. — Če je tako, vas nujno prosim, da me nemudoma pustite h guvernerju. — Pri guvernerju je baš neka dama. — Vem, markiza de Beausejour. In baš zato ne smemo izgubljati časa. Gre za svobodo in življenje mojih prijateljev, ki morajo tudi z menoj h guvernerju. — Vaši prošnji bo zelo težko ugoditi, — je odgovoril častnik.

Tedaj je pa stopila naprej Sara. — V imenu grofa Filipa de Blossac, čigar vdova stoji pred vami... Častnik je dvignil pogled in zagledal pred seboj lepo Saro in gospodično de Saint-Hermine, čijih oči so prosile tako vroče, da se je njegovo srce takoj omeščalo. — Pojdite torej za menoj, — je dejal Raoul in njegovim prijateljem. Častnik jih je odvedel na hodnik, kjer so bila na drugem koncu velika vrata. Pri teh vratih je zašepetal nekaj na uho slugi in ta je brž odprl vrata. Raoul, Coarasse, trije drugi Gaskonci, Samuel, obe dami in Robert, ki ga je Coarasse skrival za seboj, so doslovno vdrli v guvernerjev kabinet. Guverner je sedel za široko, s papirji pokrito mizo. Njemu nasproti je sedela markiza de Beausejour, ki je bila baš zaključila svoje poročilo. Guverner je čital markizi naslednje povelje: »Vikont de Ginestas prevzame poveljstvo nad pol stotnijo dragoncev in preišče hišo, kjer se skrivajo begunci. Arretira jih in privede nemudoma v Chateau-Trompette.« — To zadostuje, — je dejala markiza. — Povelje moram še podpisati, — je pripomnil guverner. V hipu, ko je začel čitati povelje, so vdrli v njegov kabinet Raoul in njegovi prijatelji. Markiza je sedela s hrbotom proti vratom in jih torej ni mogla videti, na debeli preprogi se pa njihovi koraki niso slišali. Guverner je slišal, da je nekdo vstopil, ni se pa obrnil, ker je mislil, da je prišel vojak. Raoul je stopil za guvernerjev hrbet. Guverner je podpisal povelje, pritisnil nanj pečat in misleč, da se obruča k podčastniku, ga je izročil Raoulu. Le-ta je povelje sprejel, rekoč: — Gospod guverner, predno odpošljete to povelje, izvolite zaslišati in soditi tiste, ki se jih tiče. Markiza je planila pokonci in kričnila. Guverner se je obrnil in videč pred seboj celo družino, je vprašal: — Kdo pa ste? — Sem Raoul de Blossac in moj prijatelj, ki jih tu vidite, so tisti, ki se jih tiče vaše povelje. — Kaj bi pa radi? — Pravico, — so odgovorili Gaskonci v en glas. — Potem takem bi se pa morali obrniti na sodišče, — je odgovoril guverner. — Na sodišče! Nanj smo čakali cela štiri leta. — Naj bo že kakorkoli, ta stvar se ne tiče mene, — je dejal guverner, ki je mislil, da ima pred seboj prosilce.

Naročite — čitajte „LJUBLJANSKI ZVON“

Če je fant okajen in zamenja vrata... Prečudna zgodba iz stanovanjske kasarne, kjer žive ljudje po celicah kakor čebele po satovju

Ljubljana, 18. avgusta. Tudi v Ljubljani, ne samo po drugih večjih mestih, imamo takozvane stanovanjske kasarne, kjer žive ljudje, posamezniki in družine po celicah, kakor čebele v satovju. A ne tako mirno, urejeno in dostojno. V takem panju, ni da bi samo šumelo, čujejo se čisto prečudni glasovi, vpitje, razgrajanje, jok in vzdih. Vzdih bolečine in vzdih, ki dajejo slutiti tudi nekoliko trenutne čisto pritažene sreče... V eni takih kasarn stanuje postavna, mlada vdovica Urška. Čisto sama. Domek ima lepo urejen. Nosi še vedno črno obleko, v obeh pa ji rado porogovili na tučate malih vragov. Sladko se zna nasmehovati, če sreča takega, ki se mu zazdi všeč ona in je tudi on njej povšeči. Pred meseci že se je gospa seznanila z njim, o katerem je menila, da je vreden njene naklonjenosti. Zasladoval jo je povsod. Zaradi njenih živih, črnih oči, zaradi prijaznega nasmeha in sploh, ker se mu je zdelo mikavna. Zaradi tega tudi, ker je imel srce še prosto in je iskal kraljičico svojega srca. Zavolil jo je, črno oblečeno sprehajalko, in našla sta se najprej v parku, nato pa na kasarnškem vrtu v živahnem pogovoru. Pozneje sta prenesla kraj sestankov v prijetno urejeni njen domek... On je bil očaran, ona vsa blažena; skratka bila sta srečna. Stanovanja v kasarni se vrste po hodniku, drugo za drugim. Vrata sličejo vratom popolnoma na las. Podnevi jih ni razločiti, ka šele ponoči. Samo zato je prišlo do ustne napake. Kakor tolikokrat že, je gospa Urška tudi predsonno čakala nanj. Ni ga bilo ob določeni uri. Gospa je postajala nervozna. Odlagala je knjigo, ki jo je čitala, in jo spet jemala v roko. Trepalnice pa so se ji zapirale in je končno ugasnila luč. Zaspala je. Minevale so nočne ure. Pozno je bilo že, ko so se začeli na hodniku lahni, toda dokaj nesigurni koraki. Nekam drsajoče je polzela moška postava mimo vrat in se ustavljala ob zidu. Slednji se je začelo nekje lahno krkanje. Domala brez skrivanja so se mu odprla vrata... Iz noči na hodniku je stopil gospod France v temo, ki je viadala v sobi. Čutil se je povsem sigurno, obdajal ga je vonj, ki ga je bil že vajen. Bil je takorekoc doma, pri gospe Urški. V glavi mu je sicer kovalo, čutil je, da je v prijateljski družbi pogledal nekam pregloboko v kozarec, pa ga to ni motilo. Njegovo srce je bilo polno hrepenenja. Dan se je jel že svetlikati zunaj in pričel štiti ob strani okna v sobi. Nekaj se je zganilo notri, začeli so se pritaženi vzkriki. Drug za drugim. Prestrašen je planil pokonci tudi gospod France. Široko so se mu odprle zaspane oči. Zazri se je v popolnoma tujo okolico. Ur, to presenečenje! Da, celo — res tudi predmet njegove ljubezni ni bil ona, Urška! Razročeni oči je zrla vanj gospodična Tekla, Urškina sosedka. tiščala roke na obraz in kričala, kričala. V trenutku je bil gospod France pokonci in se še živil okrog kljude na vratih. Ni imel časa razmišljati o prečudovitih zapletljajih. Preprično se je pomnila gospodična Tekla, ki ni čula kričati sebe same, pa so jo čuli drugi. Vrata na hodniku so se jela odpirati. Druga za drugimi. Pojavili so se radovedni obrazi. Zvzdila se je tudi gospa Urška in se skoro zrušila ob pogledu nanj, ob pogledu

na svojega Franceta. Planil je iz stanovanja sosedo, njene znanke, gospodične Tekle, zdiral po hodniku in se že podil po stopnicah v megleno jutro. Za njim je ostal vik in krič, stok in pišč. Bitki dveh žensk ni več prisostvoval. Tudi ni mogel več čuti poznejšega temperamentnega pojasnjevanja gospodične Tekle, ki je po usodni pomoti sprejela v svoje svetlečeh namestu nekoliko nestanovitnega izvoljenca svojega srca, od sile okajenega gospoda Franca, ki je zamenjal vrata, zaradi česar je bilo vse zamenjano. Takre prečudne zgodbe so mogoče v naših stanovanjskih kasarnah.

Iz Maribora

— Nov vozni red mestnega avtobusa. S četrtkom 16. t. m. je stopil v veljavo nov vozni red na mestnih avtobusnih proгах. Na vseh progah razen proga št. 1 glavni kolodvor—vojašnica Kralja Petra, so nastale manjše izpremembe, in sicer take, da bodo sedaj hitreje in ugodnejše zveze s kolodvorom. Tako bodo imeli zvezo tudi avtobusi na Mariborski otok. Izdejan je tudi že vozni red za krožno proggo, o kateri smo svoječasnno na tem mestu že poročali. Ko bodo rešena še nekatera vprašanja, bodo tudi na krožni proggi začeli voziti avtobusi, s čimer bo ustrezno vsej mariborski javnosti. — Slovnski blagoslovitev novega mosta. V nedeljo 19. t. m. bodo ob 8. uri zjutraj slovesno blagoslovili novi most na Mariborski otok. Tej svečanosti bodo prisostvovali vsi občinski svetniki z mestnim načelnikom g. dr. Lipoldom na čelu in pa razni zastopniki oblasti. K blagoslovitvi bodo vozili tudi avtobusi in sicer odpeljejo z Glavnega trga ob 7.45. Po blagoslovitvi bo ogled modernega mosta, s katerim je mnogo pridobil Mariborski otok in pa mesto. — Poslovni večer priljubljenega oficirja. Častnik mariborske garnizije se bodo drevi poslovili od priljubljenega generalštabnega polkovnika in poveljnika 45. pehotnega polka g. Gjorgija Glisčiča, ki je premeščen iz tukajšnje garnizije. Pričetek poslovilnega večera bo ob 21. uri. — Zaključne prireditve Mariborskega tedna. Dasi je bil Mariborski teden že v sredo zaključen, so bile prireditve zaradi slabotnega vremena preložene na nedeljo. V soboto bo zvečer ob 20.30 gledališka predstava »Kulturna prireditve v črni mliki« v Mestnem parku. V nedeljo ob 8. uri bodo slovesno blagoslovili novi most na Mariborski otok. Nato bodo ob 10. uri mednarodne veslaške tekme na Dravi. Start bo pri Mariborskem otoku, cilj pa pri klubovi čolnarni Mariborskega veslaškega kluba na Pristanu. V nedeljo ob 15. uri popoldne bo na Mariborskem otoku velika ljudska veselica, zvečer pa beneška noč z ogromnim ognjemotom in nastopom naših najboljših slovenskih akrobotov na visoki žici. Popoldne se bodo vršile tudi mednarodne plavalne in skakalne tekme. V nedeljo zvečer vsi na Mariborski otok, kjer je kraj pozabljenja vsega trpljenja in skrbi! — Šahovski brzoturnir. Po zaključnem mednarodnem šahovskem turnirju v Mariboru, se je vršil v nedeljo zvečer v kazinski dvorani brzopotezni šahovski turnir, ki je izkazal naslednje rezultate: dr. Astalos 6 in pol točke, Steiner 6, Mendikova 4, Pirc 5 in pol, Reifitz 3, Vidmar 2 pol in Ostinek pol točke.

Mag. št. 38.028/34. RAZPIS. Mestno načelstvo v Ljubljani razpisuje zmanjševalno licitacijo za dobavo tesarskih, krovskih in kleparskih izdelkov na novogradnji šole za Bežigradam. Vsi razpisni pripomočki se dobe v vložišču mestnega gradbenega urada, Nabrežje 20. septembra v času uradnih ur od 21. avgusta 1934 dalje. Pravilno kolkovane ponudbe je vložiti pod običajnimi pogoji do dne 4. IX. 1934 do 11. ure dopoldne v omenjenem uradu. MESTNO NAČELSTVO V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1934. župan in mestni načelnik: DR. DINKO PUC L. r. Mag. št. 3.536/34. RAZPIS. Mestno načelstvo v Ljubljani razpisuje ponovno ofertalno licitacijo za zgradbo cestnega železobetonskega mostička čez potok Žida na Cesti v Črno vas. Ponudbe je treba pod običajnimi pogoji vložiti pri mestnem gradbenem uradu, Nabrežje 20. septembra do torka, dne 21. avgusta 1934, do 11. ure dopoldne. Istotam se dobe vsi razpisni pripomočki od 17. avgusta 1. 1934. dalje. MESTNO NAČELSTVO V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1934. župan in mestni načelnik: DR. DINKO PUC L. r.

MALI OGLASI. V vseh malih oglasih velja beseda 50 para, davek Din 2.— Najmanjši znesek za mali oglas Din 5.—, davek Din 2.— Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu, lahko tudi v znakmah. — Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znakmo. — Popustov za male oglase ne priznamo. SLUŽBE. STROKOVNJAK ZA VINO in kletar dobila službo. Glavni savez srpskih zemljoradničkih zadruga Beograd. PRODAMI. BRIVNICO dobro idočo, prodam za 3000 dinarjev. — Naslov: Brivnica, št. Vid-Stična. 2582. PUMPARCE modne hlače, najboljši nakup. A. PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

MANUFAKTURO za jesen. tudi na hranilne knjžice Zadrुžne zveze in državnim uradnikom na obroke nudi ugodno. Oblačilnica za Slovenijo, LJUBLJANA, Tyrševa cesta št. 29. I R 317/34—1. Oklic. V konkurzni zadevi Glavnik Celestine se bo vsled sklepa upniškega odbora in konkurzno maso spadajoče nepremičnine vl. št. 2153 d. o. Trnovsko predmestje, ki obstoje iz hiše št. 5 v Cerkvni ulici ter dvorišča, oziroma vrta, prodalo na prostovoljni javni dražbi, ki se bo vršila dne 31. avgusta 1934 ob 10. uri v pisarni Ušlakar Ivana, javnega notarja v Ljubljani, Kralja Petra trg h. št. 3. Vsak dražitelj mora pred dražbo položiti kot vadij 10 % cenilne vrednosti v znesku 266.582 Din 30 p. Vzklicna cena je 177.722 Din. Natančnejša pojasnila se poizve v pisarni upravnika konkurzne mase g. dr. Dinka Puca, odvetnika v Ljubljani ali v pisarni podpisanege sodnega komisarja, kjer so na vpogled tudi dražbeni pogoji. UŠLAKAR IVAN, javni notar kot sodni komisar.

KOROŠKE BRUSNICE razpošilja Zechner, Libeliče, Koroško. HRANILNE KNJZICE vrednostne papirje kupuje, prodaja — Praznik, Zagreb, Varšavska 6. VEČ VINSKIH SODOV vsake velikosti radi preselitve vrodam. — Na ogled v kopalnišću Ježica pri Ljubljani. 2560. ZELEZEN STEDILNIK dobro ohranjen, napredaj. — Ogleda se: Rožna dolina, Cesta II, št. 6. ZAVESE vam najlepše napravi po izboru blaga specijalni oddelek za zaveso — RUD. SEVER, Ljubljana, Marjin trg 2. — Kdor kupi blago pr meni, mu jib izgotovim orepzlačno! 36/1. VEČ SIVALNIH STROJEV rabljenih, od 500 Din naprej, cilindar čevljarški stroj 2200 Din, nov levoroben in flahpult čevljarška stroja po 2800 Din ter rabljen krojaški stroj 1600 Din — prodaja Ussar, Trubarjeva 9, Maribor. 2575.

STANOVANJA. DVA DIJAKA (-INJI) sprejemam na vso oskrbo. Na razpolago je kopalnica in klavir. — Vprašati pri Ussar, Trubarjeva ulica 9, Maribor (nasproti učiteljska). 2574. STANOVANJE iščem v bližini Delavskega doma (sobe, kuhinje in pritliklin) z novembrom. — Ponudbe pod »Snažen 2571« na upravo »S1. Narodac«. 2571. PRAZNO SOBO prostorno, z vhodom s stopnic, v centru mesta ali v bližini, išče ves dan odsotna gospodična. Vselitev 1. septembra. — Ponudbe na upravo »Slov. Naroda pod »Čistost 2551«.

DAMA stanujoča v Mariboru, stara 32 let, simpatična, želi v svrhu razvedrila prijateljstva s gospodom. — Samo anonimne ponudbe pod »Oniks 2570« na upravo »Slov. Narodac«.

GLASBA. MUZIKA. klavirji, pianini — Ljubljana, Sv. Petra cesta 40 — se je preselila v Knafljevo ulico št. 4, ter se za nadaljnja naročila priporoča. 8/T. Klavirji! Pianini! od Din 8.500.— prve svetovne fabrikate: Bosenendorfer, Steinway, Förster, Petrof, Hözl, Stingl originalni, ki so nesporno najboljši! (Lahka, precizna mehanika.) Prodaja jih izključno le sodni izvedenec in blivši učitelj Glasbene Matice

Alfonz Breznik Aleksandrova cesta št. 7. Velikanska zloga vseh glasbenih instrumentov in strun

RAZNO. NASLOVE. DIJAKŠKIH STANOVANJ dobite brezplačno v slaščičarni Novotny, Gospovetska c. 2. 2579. HRANILNO KNJZICO kupim za polno vrednost in plačam v štirih mesecih. — Ponudbe na upravo »S1. Narodac« pod »Zajamčeno 2564«. 2564. P R E M O G D R V A Telefon št. 3934 SLOVŠA LJUBLJANA, Kolesjska 19 52/T

NEPREMIČNINE. RADI SELITVE PRODAM v bližnji ljubljanski okolici lepo novo enodružinsko hišo z vsemi pritliklinami in velikim vrtom do 900 m². Vselitev nožna takoj, gotovine potrebne 25.000 Din, ostalo prevzem hipoteke. — Resne ponudbe pod »Izredna prilika 2519« na upravo »Slov. Narodac«.

ZIVALI. IZGUBILA SE JE lovška pesca kostanjeve barve, šibka, viselih useš, zelo živahna; sliši na ime Diana. V juliju je morala skotiti mladiče. Kdor je izsledil, dobi 200 Din nagrade. — Naslov lastnika izve v upravi »Slov. Narodac«.

Če oddajate ali iščete stanovanje oglašujte v »Slovenskem Narodcu«. — Beseda 0.50 para. DOUK. NEMŠČINO, ESPERANTO in slovenščino poučuje pismenim potom Jezikovna dopisna šola na Jesenicah (Gorenjsko). Učnina nizka. Zahtevajte prospekt. Priložite znakmo za odgovor. 2555.

DOPISOVANJE. URADNIK star 33 let, z dobro stalno službo, želi resnega znanja s samostojno gospodično, vdovo ali ženitvom. Prednost imajo izključena. Ozira se na resne ponudbe s polnim naslovom; poslati jih je na upravo »Slov. Narodac« pod »Bodočnost 2550«.